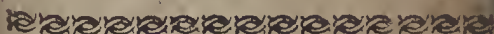
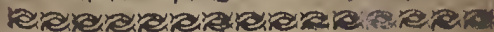
Þeirrar Litlu
Psalma og Vijsna
Bookar
Sijdare Parturenn.

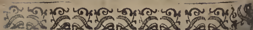
Iñehalldande Fæein Liood-Mæle
Ut af Heilögre Ritningu, Samt Ad-
skiliañleg Andleg Kvæde til Lærdooms,
Uppvakningar og Sidboota þeim
er nema vilia og Epterbreita.

Selst fyrer sig Iñbundeñ 5. F'sk m.

Þricktur a Hoolum i Hialltadal,
Af Halldore Erikssyne.
ANNO M. DCC. LVII.

Rijmur Af Bileams

Historiu, Sem Skrifud er i Numeri Book, Sem er Foorda Book Mosis, i Fim̃ Capitulum.

XXI. XXII. XXIII. XXIV. og XXV.

Kvednar af Sr. Jone Magnussyne

I. Bileams Rijma.

DO forlist Tungu Mælsku Maattur, Og Miñid take ad prioota, Samt skal Froodleiks fagur Pœttur fram̃ af Muñe hrioota. Mier hefur alldrei geinged greidt Grei-Maal ad skiallda, Nu er Geded gam-all og treitt, Gloosunar Sal ad tiallda.

Upp fran þvi Meñ Elle-Snert ar sier taka ud siña, Pad er allt Goodra Giallda vert,

vert, Hvad Gamall kañ ad vita.

Alldur hnignum ætla þarf, Allra til Lijs-kinda, So honum sie ei stofnad Stark, Stoorra Ohæginda.

Fleira eñ færra fyrer hañ leggst, For-foll mæ þad reikna, Stirdum Fijngrum staurlega tekst, Stafe æ Blad ad teikna.

Bilar lijka Brwna-Roos, Bækur i ad rijna, Pa Brigdlioos Dagur og Bad-stofu-Lioos, Byrtu litla sijna.

Hugurinñ verdur hier af tregur, Hag-yrdeñ ad fiña, Hiñ Elle-moodi Isur dreg-ur, Engu gæter ad siña.

Af öllu þessu Adkeñing A mig tekur ad leita, Er þvi nijrre Ordhending Ecke hæ-gt ad breita.

Til flestra Hluta er Fijsniñ sioo, I Fyr-ning vorra Krapta, Peir larast eins og lased Hroo, Med List og Prijde tepta.

Epterstodvar eru þo Opt i Mañsins Pæanka, Af þvi sem fyrr i Briooste bioo, Bragna vill tyl rænka,

Mier eins fer um Mælstad þañ, Mærd-

ſr þo eg nefne, Tviſtraſt miøg um̃ Rænu-Ran̄, Ritad Hroodrar Efne.
Æfin̄tlijre ætla eg mier, Elnu i Brag ad ſnwa, Fæordt eñ þo fallegt er, Fyrdar meiga þvi trwa.
Fiñſt i Moſis Fioordu Book, Frood-leiks Saga þeſſe, Hverre eg mier fyrer Hendur took, Ad hreiſa i Soonar-Veſſe.
Jllt ſem hriggir og Gott ſem gledur, Gooda Meñ a Lande, Jñer þeſſe Añaall tiedur, Anda Guds af Rande.
Pad Jlla er Aform Andſkotans, Sem ollum hreckvijſare Skerda vill Heidur Skeparans, Skadſws Mañhatare.
Sveigia kañ med Svika-Hand, Su-ma Meñ til Villu, Hvetur, ſo ad giora Grand Goodum, þa ena Jllu.
Eñ gledur oſs Fegur' Guds Um̃ſiai, Sem Grandi kañ ad varna, Sneida læ-tur Hæſkañ hiaa, Hoopnum ſiña Barna.
Andſkotans þo Jllſkañ Rom Allra Ville freyſta, Guds er Hlijfdeñ Giædſku-ſom, Gott er heñi ad treyſta.
Efnid

Efnid þad sem epter fer, Oss giorir hier um̃ frooda, Heilagur Ande hiaalpe mier, Heilagt Maal ad liooda.

J þan̄ Tijd sem Jsraels Lijdur, ærde a Moabs Vollum, Og vid Jordan bwen̄ bijdur, En̄ burt af Eyde-Fiollum.

Brœder sijnar hefdu hiaa, Heidin̄a Man̄a Bygdum Mædder, hvar ed mætttu þa Morgum Rauna-Stigdum.

Þriggia Konga Magtin̄ megn, Moot þeim rijsa villde, Akafur vid Odda-Regn, Jüsku-Lijdurin̄ Trillde.

Kongurin̄ Arad Kylfu skook, Canaans grim̃t Affspreinge, Af Foolke Guds til Fanga took, Fylker nockra Dreinge.

Ammoritan̄a Sioole sagdur, Sihon bræ og Vigre, Fyrer Uppreist vard han̄ underlagdur, Aungvum stijrde Sigre.

Hilmir þesse i Hesbon sat, Hrepte skioot an̄ Dauda, OG hiet Pridie, Er ecke gat, Jsrael stefnt til Nauda.

Gud gaf sijnu Foolke Fremd, Fram̃ yfer heidna Lijde, Bloot-Men̄ Goda bidu

 Skemd,

Skemd, Bana eñ einga Prijde.
Borger þeirra Bygd og Lond, Bleſſ-
ada Foolked hrepte, Og aa þvi feſtu Eig-
nar-Hond, Sem Jllſku-Lijdureñ ſlepte.
Til Forna var þvi fyrerheited, For-Fod
ur þeim enum ſviña, Þijn Born ſkulu eign
aſt Borgar Hlidid, Bloods-Hatara ſiña.
Þegar Balach Siporsſon, Soddañ
ſteck ad ſpyria, Sier meinti einga Sigurs-
Von, Þo Sooknir villde byria.
Af Moſis Fylking mikill ſtood, Moa-
bitum Kvijde, Þvi Ammoritaña eydd var
Þjood, Oll i ſirra Strijde.
Vid Madians Preſta mællte þa, Mwg
ureñ Hiarta blaude, Flockur þeſſe, er ſer
þier hiaa, Fyrda mun oſs Aude.
Eins og þegar Uxar Gros Yrla burt
af Frooni, So mun grædug Grwa Os,
Granda oſs ad Tiooni.
Þeirra Kongur Balach biſtur, Bìod
til grimt Jllræde, J Jſraels Barna
Þrwgan by-ſtur, Þrwngeñ Heipt og
Bræde.

Utſend-

Utsendara med Haturs-Hams, Hañ liet fara ad Bragde, Burt til Fundar Bileams, Og Bodskap fyrer þa lagde,

Kalled til mijn Konstra-Mañ, Og Kvediu bered slijka, An allrar Dvalar eg bid hañ, A miñ Fund ad vijkia.

Og seiged honum ad hoskur Her, Sem hilur Andlit Jardar, Af Egyptalande ad kom hier, Uñ þad miklu vardar.

Ad Kuklariñ med Konstrum sijn, Sem kuña margañ tæla, Hvatlega kome hier til mijn, Her þessum formæla.

Mær sa Lijdur meir eñ eg, Eda Meingsed þad eg stijre, Eñ Oðæn kañ skie Ognarleg, Audnu þeirra rijre.

Kuñi eg sijdañ med Koppum mijn, Koma heim ad Grande, Og med Umrmælum þwngum þijn, Þessa keira ur Lande.

Bæner þijnar og Blargvæn Trw, med Blessan margañ Krijnde, J Bañe er sa sem bølvar þu, Bragda-Maduriñ rynde.

Moabita Magtar-Lid, Af Madian þeir eilstu, Lietu a Ferdum lijril

Bid, Lidstioornar-Meñ hellstu.
Spaker tooku af Spijru-Bor, Spaa-farar-Lauñeñ klaaru, Giædingar i glæstre For, Gersemarnar baaru.
Hittu sijdañ Bileams Bigd, Og byrtu Kongs-Erende, Eñ hoñ vel þeim took med Trygd, Pvi Tærlng var i Hende.
Pier skulud hiaa mier þreya i Noott, Preitter komner af Veige, Eg vil epter hlera hlioott, Hvad mier D.Rotteñ seiger.
Arla skulud þier Andsvor faa, Epter þvi eg merke, Guds kiemur mier good Forspaa: Gistu þeir so hiaa Klerke.
J Svefne kom til Sagna-Mañs, A fomu Noott hiñ skiære; Gud, og spurde glogt til Sañs, Gester hañs hverier være.
Bileam Gude byrte fraa, Balachs Kongs Erende, Mitt vill Orda Fulltlng faa, Og fyrer þad hijngad sende.
Fylker þessa fer aa Leit, Med Formælum eg grande, Okuñugre Jta-Sveit, Sem aer i Moabs-Lande.
So utrijmt gete Piood-Her þañ, Sem
þeim

þeim af Otti stendur, Er hier þo med allañ Sañ, Ecke neinum kiendur.

Blijdur Gud gaf Bileam Ans, Balach sættu eige, Gack og ei med Gørpum hañs, Grimd er æ þeirra Veige.

Ad bölva lijka haña eg hier, Brøgnum þeim eg uñe, Þvi sagdur Hoopur signadur er, Siaalfs mijns ut af Muñe.

Arla Dags þegar Blunde bræ, Bileam upp nam standa, Vid Sveina Balachs svarade þa, Seiged Fylker Landa:

Himna DRotteñ hepte mig, Herra ydvarn siña, Þvi mæ hverfa hvør fyrer sig, Heim til Bygda siña.

Moabita Herrar heim, Hvurfu skiott ad Bragde, Fundu Kong med Frettum þeim, Fyrer þa Spææmañ lagde.

J Añad Siñ þa giørde Gramur, Gøfugre Meñ til Ferda, Med Erinde somu Einka tamur, J Aræde sig ad herda.

Þesser lijka fooru æ Fund, Forvitringins merka, Og søgdu hønum æ samre Stund, Siklings Beidne sterka.

 Þetta,

Peitta lætur Siporsson, Sikling Moabs Ætta Seigia hier i sañre Von, Soddañ mattu hætta.

Kiære! þiñe Komu ei dvel, Ad Kreinkia Ovine mijna, Eg skal giora vid þig vel, Virt og Æru sijna.

Hvad þu Æsker vera skal veitt, Og Vinattu miñar niota. Fæe eg þig til svosañ leidt, Foolke þessu ad blota.

Bileam gaf þa soddañ Svor, Sendemoñum Tiggia, Ecke eru hiaa mier oll þau Kior, Sem ydar vill Kongur þiggia.

Þo Hilmer giæfe mier Hws sijn full, Med Handarskaflen sijna, Og añad slijkt med Edla Gull, J Eigu liete mijna.

J mier finda eg eckert Megn, Orde Drottens hærsta Mæla neitt eda giora igiegn, So Gagn þess siae hid smærsta.

Ratt Stad skulud hafa þo hier, Og Hvijld so ad eg meige Gat ad, hvort nu gegner mier; Gud, ellegar eige

Stittist Bragur eñ stirna Hliood, Stendur so aa Tijma, Endast Dagur og

eirniñ Lieod, Ute er Fyrsta Rijma.

2. Bileams Rijma.

NNNad Siñ vid Orda-Spil, Eñ sverd eg ad hætta til, Koma ad Naf ne og kveda vid Toon, Kappar hlijde a Mærdar-Soon.

Ecke kved eg til Afhallds mier, Ovandad r þvi Braguriñ er, Helldur ad fræda Fᴂvitring, Med Froodrar Sogu Utlegging.

Hier maa heyra hver sem vill, Heidiña Maña Samtok ill, Sem i Villu hafa tringed geyst, Goodum sig ad moote reyst.

Og bar sem Tveir sig til samans, Tooku i Nafne Falsarans, Millum þeirra Myrkra-Refur, Makrᴂdur þa seted hefur.

Adill ad Tveggia illum Radum, Er Andskotiñ og stioornar badum, Eiñ u þer kitlar Aññañ til, Illt ad giora honum i Vil.

Lijkur sæker lijkañ heim, Lijkt var margt med bædum Tveim, Sem heita mattu Hælf-Nafnar, Hverigur miked af odrum bar.

Veralldar Kiænskañ var þeim slied; Villdu fara dullt þo med, Fylker þeinkte ad Frida sitt Land, Med Phijtons Kraptæ og hvøssum Brand.

Hiñ var froodur i Phijtons Ment; Fiandeñ hafde honum leinge kient, J Svarta-Skoola siælfur var, Sat hañ efftur leinge þar.

Eñ Luckusnaud su Listeñ er, Ad lesa og skrifa Galldra-Kver, Sælum voga sijnum þar, Sathans heita Meistarar.

Gamla Hoggorms Geyglerij, Gickar þañ sem leggst þar i, Fiolkijngenu ad slijka hier, Og Frægdar þar med leita sier.

Þo er allra þijngsta Bañ, Þegar þad hender Christeñ Mañ, Guds Stoormerkia ad glata Gaum, Og giefa Sathan lausañ Taum.

Hrapadur er sa Himnum af, Heliar Myrkrg

Myrkra ofañ i Kaf, Orvæna er æ elnkis Mañs, Utfor goodri, So sem hañs.

Afgudadijrkare er saa Mañ, Og aller þeir sem heita æ hañ, Þvi Galldra Stirk-eñ gofga meir, Eñ Gud Obedeñ lææta þeir.

Þo yfer ad fliota eige þad, J Añara Þørf sie Rwna-Blad, Til Heilsu-Boot-ar Lucku og Lids-, Eda Lijder meige vera til Frids.

J somu Meining setia þar', Svarta-Leturs Meistarar, Samañ vid siña Sag-na-Taal, Psalma-Vers og heilagt Mææl.

Eñ Bileams er þad Bolvan lijkt, Og bañsett List ad ydka slijkt, Villa er eingeñ verre Mañs, Eñ Vinskap gyrnast Ands-kotans.

Andskoteñ vill eingum Gott, Ad þeim dregur hañ mesta Spott, Sem ætla uppææ Adstod hañs, Er þad stærstur Ska-de Mañs.

Dioflenum eingeñ Dææd er hiææ, Dug-er þa siist er liggur ææ, Fullur upp med Hals og Ligd, Fanst hiææ honum alldrei

Trygd.

Po Meinvætturiñ magne Seid, Og Meñum stefne Fær og Neyd, Ecke kañ þad orka Hoot, Ef Orded Guds þar stendur moot.

Eñ Seid-Madurin sialfur er, J Sælar-Hættu þegar hañ fer, Til Fiolkijngis i Fianda-Soll, Fær vill Sathan Verka-Toll.

Galldra-Maduriñ giorer sier ant. Ad giefa Diofle Sæl i Pant. Pa hañ rister Rwnernar, Eda Raunar yrker Særingar.

Og hvert sem Tofrar Frem̃gæng fær, Eda Feil kañ þeirra List ad slær, Launiñ skam̃ar sialfur sier, Sælar-Topun Mañs þad er.

Ef Madur Mañe bolva bidur, Bolvunar er sær riette Ndur, Pvi hañ gyrnest Tveggia Tiovn, Trylldur Fordæmingar Pioon.

Eingu betreeñ Baloch var Sem baud til Fie og Byrdingar, Vitringnum ad

viña Mein, Eñ villde morgum Bol og Kvein.

Þeir ed twlka Tofra-Meñ, Sem til kañ Dæme fiñast eñ, Ad giora odrum Galldra-Stijng, Og gefa þeim til þess Forœring,

Þeir munu bera Balachs Frægd, Eñ Blessunar fiña einga Nægd, Utañ giore Yferboot, A þeim hrijna Lagaña-Hoot.

Hilla mꝏ vid Hiortuñ froom, Ad heyra og vita uñ Christeñdoom, Fornesfkiurnar framdar sie, Fyrrum sem i Heidneñe.

Spottleg var su Spekings List, Er spꝏde uñ Fyrerheiteñ Christ, Eñ jafnframe til Fretta foor, Fiolkuñigur i Baals Koor.

Skamheit somu hender hañ, Sem helldur sig fyrer Christeñ Mañ, Sathan leggur Lag ho vid, Og lærer af honum Heideñ Sid.

Gꝏrungar i Grellskopum; Giora sig opt ad Bloot-Borgum; Og bolva þeim-

seitt

ſem Bleſſadur er, Bañſett Villa ſijneſt
mier.

Seddañ Orda Ofsgnud, Alvarlega
hefur bañad Gud, Eyturlegar Obæner,
Eingeñ ſkyllde temia ſier.

Brwkar hver af Bølvan valldur, Bi⸗
leams þañ rietta Galldur, Gude Hlijſd
mar þacka þa, Po hañ ecke hrijne æ.

Eñ ſo ſem þad ber til ſañlega opt, Ad ſæ
er varpar Steine i Lopt, Siælfum hon⸗
um i Hofud hrijtur, Hvør ſo ſiña Oſka
nijtur.

Fyrer alla Veralldar Æru og Fie,
Ecke er þad til viñande, Vilia Guds ad
briota æ Bæg, Eñ bera ſig giora Moñ⸗
um Pæg.

Afſtijre Gud þeim Oſkøpum, Sem
alla leider af Stoor⸗Glæpum, So Meñ
vareſt Samtok ill, Eñ ſiære vid þvi ſem
Pwkeñ vill.

Bleſſadur Gud ſem Bolvan hañs,
Til Bleſſunar ſnere i Nædan Mañs,
Bølvañ take oſs burtu fræ, Eñ Bleſſan⸗
iñe

iñe læte nær.

I Fyrra Brag var seinast sagt, Ad Sende-Meñ af Balachs Máat, I Añad Siñ med Ordsending, Eñ heimsooktu For vitring.

Po hañ Svoreñ tiede traud, Tiggia-Moñum Gysting baud, J Meining þeir-re hañ munde kir, Ef mællte Gud vid sig sem fir.

Og þad skiede ad iñ kom hlioott, Eingla-Gramur æ þeirre Noott, Vid Bileam sagde bwstu æ Stig, Ef Balachs Svein ar kalla æ þig.

Eñ þo skalltu æ añañ Veg, Eckert giø-ra eñ tilsege eg, Af Bileam sijdañ Blund-ur rañ, J Bijtijd reys og klæddist hañ.

Sijna Osnu sodla nam, Sier til Reid-ar Bileam, Og af Stad med Flijte og Fum, Fylgde Moabs Hofdingium.

Eñ hañs Reysa æ þañ Veg, Ei var Gude þocknañlig, Ritning seger ad Reide Strijd, Riñe æ hañ i þeirre Tijd.

Til Mootstødu Guds fram geck, Good

ur Eingill Heidnum Reck, Þař hañ eiñ
æ Ősnu reid, Underſætar fylgdu æ Leid.
Og þad ſkede ad Aſnañ ſæ, Eingill Gu-
ds þar Leideñ læ, Standande med brugd-
eñ Brand, Sem Bardaga Mañ i ſiñe
Hand.

Eñ Aſnañ ut af Veigenum veik, vard
hun ſo fyrer Eingle ſmeik, J Aſvik ſig ad
Akre droo, Allt þar til hana Bileam ſloo.

Geck þa Eingill Guds i eitt Gards-
Hlid, þad ſem ei var breidt, Hiæ Vijng-
Garde einum var ſu Slood, Veggiá
Tveggia æ millum ſtood.

Eñ ſem Aſnañ Eingil ſæ, Upp ad Veg-
num hun ſier bræ, Þreingdeſt Garde þá
ſo nær, Þar vid kreyſteſt Bileams Lær.

Bileam þar Braut var mieo, Ber ſla-
Dyr eñ aptur ſloo, Þvi honum þootte hun
þver-reid miog, Þar med lijka æfram
treg.

Eingill Drottins eñ þa geck, æfram
leingra æ Veg fyrer Reck, þar ſem mi-
tott var Einſtig eitt, ſo Aſvik fanſt þar ecke
neitt. Þeg-

Þegar nu Asnañ Eingil Leit, Einstijgs
þess at midium Reyt, til Jardar nidur
fiell þa fram, Fœtiñ under Bileam.

Reidi fillteſt Reckſins Ond, reidde upp
Staf Heiptar-Hond, Med Atvik grim
og eirneñ ſnegg, Oſnu ſiñe greidde Hogg.

Sijnde Gud þa ſierlegt Spil, Sem
ſijdar og adur ei bar til, Oſnu Muñe upp-
lauk hañ, So Asnañ talade þa vid Mañ.

Hvad hefe eg ſagde hun þier giort, Ad
Heiptugur þu ſo vid mig ert, Grimlega
med med þrøngañ Piooſt, Priſvarſiñum
til mijn ſlooſt.

Bileam ſvarar eg þvi ſloo þig, Þu hef-
ur illa hæddañ mig, Og være nu Hior i
Hende mier, Til Heliar ſkyllde eg ſteipa
þier.

Asnañ ſpurde i Añad Siñ, Er eg ecke
Gripur þiñ, Þeim þu hefur um þijna Tijd,
Prœlega ridid Fyrr og Sijd.

Hvenær hefe eg hermdu mier, Hopad
hañig undañ þier? Ordum Dijrs hañ an-
ſa ried, Alldrei hefur þad fyrre ſkied.

Hiñ

Hiñ Almættuge upp lauk þa, Augum
þeſs er ſkyKde ſpæ, So Eingil Guds hañ
ſañlega ſæ, Syjnum Veige ſtanda æ.

Bileam leit og beint til Hañs, Brugd-
ed Sverd i Hende hañs, Felmtsfullur æ
Frooned midt, Frañ laut þegar æ And-
lit ſitt.

Ordte ſijdañ Orde æ hañ, Eingill Gu-
ds og herma vañ, Þvi villder þu Prifsvar
ſlæ, Þijna Öſnu? Eñ eg til ſæ.

Siædu ad eg utſendur er, Sañlega
ad ſtanda æ moote þier, Þviad Reyſa
þeſſe þijn, Þocknaſt ecke Augum mijn.

Þeſſe Aſna þvi var ſmeik, Prifsvar Siñ
um fræ mier veik, Heimſk þo være hneigde
ſig, Heñar Augu ſæu mig.

Ef hun hefde ei opad ſier, Ut af Götu
burt fræ mier, Þier hefda eg ecke læted
Lijft, Eñ Lijfe hlñar Öſnu hlijft.

Syrlands Klerkur ſo þa kvad Við.
Sendiboda Guds i Stad, Avi! mijn eru
Upptok blind, Ovarlega drijgda eg Synd.

Eckert viſſa eg af þier, Ad þu ſtoodſt æ
moote

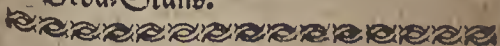
moote mier, Eg vil snwa aptur a Veg, Ef mijn Reysa er Gagnskædleg.

Guds Eingill gaf soddan Svar, Med Sende-Monum Veg þin far, En ei skal briota Ord af þier, Utan þau sem koma fra mier.

Epter þad hiellt Ferdum fram, Med Fijlkers-Monum Bileam, Allt þar til fyrer utan Grand, Jn var komin i Moabs-Land.

Pa Budlung spyr til Bragda-Mans, Ad Bileam var i Land-Eign hans, Jnkomen fyrer Oska-Hoot, Audling stefnde honnum a moot.

En hvad ed fleira i Frettum var, Pa Funde þeirra saman bar, Greint mun sijdar glogt til Sans: En Gomlum verdur Orda-Stans.

3. Bileams Rijma.

Kongen eg slijt i Pridia Sin til Pægdar-Meinge, Pvi sem gyrnest Gudsdooms-Anda, Gooda Rædu ad underskanda.

Pwng-

Pwngskiled er þetta Maal i Þeinking vorre, Bibliu þarf fyrer Bornum þijda, Bate er ei añars ꝏ ad hlijda.

Bileam fyrst þa bediñ var ad bølva Lijdum, Fridarins Gud honum forbañade, Ad fara med þad, sem yrde af Skade.

J Añad Siñ þa ꝏnljad var Eyrende sama, Farar-Leifi af Gude goodum, Giefed var þa Mañe froodum.

Eñ Skilyrde hafde Skapariñ þoi Skickan þeirre, Ad hañ eingeñ Alog segde, Øñur eñ þau sem Gud til-legde.

Þvi Vallded er Guds þo Vilia illañ Vönder hafi, Eckert sker nema i hañs Leifi, Þo Ogott margt sier vijda hreifi.

Vitradist þvi Volldugur DRotteñ Viela-Mañe, Aptra villde illu Rꝏde, Eñ olla þvi hañ Goodu spꝏde.

Ef nockur hefur gooda Gꝏfu af Gude þeiged, Sem Giedþægeleg er Gude søñum. Eñ Gagn mꝏ viña Christnum Moñum;

Heñar vegna uñilljdst opt eiñ Jllkuñ

Dreing

Dreingur, Amint so sem Elldis-Kalfur,
Eñ aabyrgalast þo maa sig sialfur.
Balach Tryllltur allar Arar ute hafde,
Ad Heiptar Aforme hañ framkiæme, Ha-
fa eñ nockrer þad hañs Dæme.
Fiand-Moñum þegar fatast Slagur i
Fyrsta Siñe, J Añañ Tijma Atok herda,
Allt til þess ad vid vill verda.
Eñ Guds Vandlæti gremur sig yfer
Glæpa-Aformi, Er hañ so fræ þess Jlla
ad letia, Sem Ovinuriñ þar til hvetia.
Þess Heidna Spekingas Heimañferd
var Himna-Konge Ohægeleg i margañ
Maata, Muñur hañs þo giorde ad jatta.
Þvi Hrosun þa er af heñe leidde hoñ sat
firer, Sem sijdar verdur sagt i Kvæde, So
sem greiner Mosis Fræde.
Eñ uppaa þad ad Beors Bur hiñ Bra
gda-Teite, Ofmiog treyste ei Jþrootti siñe,
Almaatt hefde Guds i Miñe;
Stijrer-Himna Strijds Eingil Eiñ
sterkañ sende, A Veg forer hañ med brugd
num Brande, Sem Bileami vart þo ecke
ad Grande.

Moot-

Mootſtædañ honum ſiinde ſig ſꜳ Sen-
debode, Mañs Augu ꜳ mlooſum Veige,
Mꜳttu Oſiedañ varaſt eige.

Aſnañ heimſkuſt allra Dijra i þañ Tij-
ma, Olle þvi ad Eingils-Vegur, Ei var
Klerke Skadſamlegur.

Margvitugur mꜳtte þar ſitt Megned
þeckia, Er ſijſt fieck grÿllt med Sioonar-
Grloote, Siꜳlfur þañ honum ſtood ꜳ
moote.

Valla kom honum Vited i Halld ꜳ
Veige ſtjnum, Epter þvi ſem iñer Letur,
Aſnañ riede þa lꜳngtum betur.

Var honum ſijnt ad valla munde hañs
vera Fære, A Bleſſad Foolk med Bolvan
herla, fyrſt bilade ſiꜳlfs ſijns Lijf ad veria.

Hiꜳ Mwoga þeim þo Mañ-Hiꜳlper-
nar mijnka kyñe, Eingla DRottens Fyl-
king frijda, Fyrer og med þvi munde ſtrij-
da.

Sijnde Gud þvi Tꜳkn þau Tvø þeim
Tøfra-Ræke, Eingili DRottens ꜳſtood
Veige, Sem Aſnañ ſꜳ, En Bileam eige.

Eñ Bileam hañ bræ þa æ sig Boofa-
Hætte, Þegar sem Puss i Poku starde,
Prísvarsiñum Ösnu barde.

Skap-Jüsku er þad Skiemdar Bragd og Skælka-Æde, Mælleysing ad buka og beria, Sem Bileam giorde æ Ösnu beria.

Eingill Drottens ad þvi sañ og ecke þrotte Soome neiñ æ Foringia sijnum, Blenade ad misþyrma sijnum.

Nijtur Madur nijdest alldrei æ nockre Skepnu, Blessan Guds oss Bestiur lienar, Eñ Bestiañ vorre Naudsyn þienar.

Andvarpa þær allar under Oke voru, O, Dreingskapur er þær pijna An Naudsinia, og Heipt þeim sijna.

Grip siñ aumkar gódur Madur sem Gagn af hefur, Hiñ fer eins og Bileam bistur, J Bræde sem hañ Tijdum listur.

Gruñhiggeñ ef Guds fyrer Eingle gior er sig lægañ, Er skiirre þeim i Sodle situr, Sier ei Veg eñ þykest vitur.

Einglinum leitst þess Ásnañ verdug ad

hun lifde, Par ed Bileam banad være,
Bid eg Meñ þessa Meining lære.
Um Villu-Meñ er vitañlegt, þo Vitsku
hrooſe, Peir marger verr eñ Asne og Uxe,
Adhafist og lijka huxe.
Sagdar Skepnur sañlega verda Sak-
arœberar Villu-Doolgum, er Vitkast
eige, J Vidurvist Guds œ Dooma-
Deige.
Pa aller Hluter Adſwg giora illum
Moñum, Mest og flest af Magt og Sei-
me, Sem misbrwkudu hier i Heime.
Jllſkiptiñ ſier Eingil Guds œ yfir Hof-
de, Hverium hellst ſem hañ er œ moote,
Heilla er lijtil Von hañ nioote.
Nema ſu Asnañ, Heimſkañ Holdleg
Hofmood læge, Og Saalar opnist Syn
œ Veige, So ad Madurin hiœlpast
meige.
Eins og Bileam Bata fieck af Byrk-
ing Augna, Er Eingil Guds med Asiaun
hvijta, Ondverdañ ſier giorde ad lijta.
Naut þar Vondur Giæſku Guds ad
gliwp-

gllwpur yrde, Og Hrædsla su honum hiell
dei Skordum, So hepte sig fra vondum
Ordum.

Jatade hañ þa sijna Synd med Siñe
Cmeyku, Aptur snwa eirneñ skyllde, Ef
þad Hærstur DRotteñ villde.

Ef Bileam hefde ei brugded af ad blijfa
i Hlijdne, Vid Almattugañ Eingla Gia
te, Odlast hefde hañ Himnesk Mæte.

Þvi Vijsdooms Anda hafañ hafde
hañ i Briooste, Sem lient hafde honum
Skapariñ skiære, Skyniade margt þo
Heideñ være.

Verda ma i Verolld fiñest verre Mad
ur, Hia Villu Foolke var hañ i Heidne,
Eñ vardest Kongs ad fylla Beidne.

Er þess Vitne Efned þad sem epter kem
ur, Pa Fandur vard ad Fyrsta Bragde,
Folker so vid Bileam sagde.

Til þijn senda eg Tignar Bod af Trau
ste sterku, Hvar fyrer villder Heidre þijn
um hafna, Og lijka Funde mijnum?

Eda ertu so Ofrañsyn uñ Audlegd þij

na, Beitsku glórla i Bedre Hæru Beitt
gat eg þier stoora Æru.

Sipors Syne Siaraudin þa svara
giorde, Hotsed nu ai hellst til Fridar, Hier
er eg komen ai Funden ydar.

En eingañeigeñ þo einhlijtur i Ordum
mijnum, Pvi eg mai ecke mæla fleira, En
Muñur Guds mier seger i Eyra.

En Balach hafde bwed sier til Breñe-
Foorner, Af Gudum sijnum Or til Han-
da, Ollturen liet þar til Banda.

Bileam gieck ai Baals Hæd ai biort-
um Morgne, Moabitskum medur Tygg-
ia, Er Magt ai þessit þootte liggia.

Mætte þadañ Meinge sia til Mosis
Tiallda, Ad ytstum Hluta er vier kollum,
Israel lai ai Moabs-Vollum.

Siaranden, sem Sidur var til, ad Sik-
ling heimte, Ad Sio Ollturu setia liete,
Og sijdañ skyllde hañ Offra Kiote.

Uxa og Hrwta aqvardande til Offurs
giordar, Eins marga sem Ollturen være,
Og Odlings-Foornar Hæitijd bære.

Kong ur

Kongureñ so sem Bileam bãud liet breita þessu, Vid Ollturiñ bærder i Señ stoodu, Og Offurs-Stickium nidur hloodu.

Spekingur vid Sprota-Rioot þa spialla gierde, Upp yfer stattu Offre þijnu, Eg geing burt ad Rærde mijnu.

Er til Vonar Ædstur Gud mune eñ mig fiña, Eg skal þier so underviisa, Allt þad hañ vill mier augliisa.

Slioott so burt fraa Fylker geck sar Forvituge; Milldur Gud ad mælltu Bragde, Mætte honum; Eñ Bileam sagde.

Saude og Naut eg sæfa liet, Og Sio Ollturu Uppbyggia til Offurs-Giordar; Eru þær Foorner mikels verdar.

Komed var ad þvi Klerkureñ skyllde Kongs Villd þiena, Mæal þa Gud i Muñ hañs lagde; Milldiug hermdu hvad eg sagde.

Hvarf so aptur at Hæd til Kongs og Herra-Maña, Stolltur þar sem Stiller og Meinge, Stood upp yfer Foornar-Reynge.

Bileam hoof med Mañe Maal og merkur sagde, Af Syrlande liet Sipors-Arfe, Sækia mig hiñ Megtar-diarfe.

Fraa Austur-Fiöllum eg var heimtur ad Ödlings Raade, Bedeñ ad ragna besta Meinge, So Budlung aa þvi Sigur feinge.

Þeirre Ebræsku Jsraels Ætt vill Ytagramur, Balach þesse bølva laata, Eñ Boon hañs þeirre eg ei kañ jaata.

Hvorneñ maa eg hardmæla med Hatursblóote, Eda Hrak-spaa þeim sem heiptug Vølva, Er Himna-Gud vill ecke bølva.

A Hoop þañ fagra horfe nu af Hædum þessum, Siaa þad Foolk mun sier i Læge, Eñ samlagast ecke Hreckia-Tæge.

Hvor kañ Jacobs Dijrlegt Dupt fyrer DRottne ad reikna, Tølur valla fiñast froodar, Af Fioorda Parte Jsraels Pioodar.

Mæle eg til ad mijn Saal faae mitt kañ Dauda, So Æfelokiñ i allañ Maata,

Eins

Eins sieu mijn og þeſs Riettlæta.

Pa Balach heyrde ad Beors Son ſo breitte Mæle, Hoſkur ſpurde hvi villt haga, Hegdan þiñe mier til Baga.

Liet eg þig uñ lannga Vegu leida hijngad, Ovinum mijnum ad formæla, Eñ i Ordum þijnum giorer þu ſæla.

Siæandeñ þa Siklings Ordum ſo riedanſa, Skal eg þad ecke hallda og hiala, Sem Himna-Kongureñ vill befala.

J Odru Siñe upphoof Gramur Erende ſama, So af þier fare eg Añad Sveraa, J Añañ Stad ſkallt med mier fara.

So Auga komer æ þeſſa Piood, Eñ þo ei alla, Og bid eg þar þa Bañe hreller, Og Bolvan þijna yfer feller.

Niflung æ eirn Niooſnar-Hool hañ nærde leida, Og honum ſijnde Iſraels-Sveiter, Af þvi Fialle er Piſon heiter.

Eins morg voru þar Olturiñ ſett og ædur firre, Sio Uxar og ſo Gemlingar, Sæfder þar til Foornfæringar.

Allt geck þetta æ eirn Veg til og ædur

 grein=

greiner, Bileam ad Gude giætte, Gud ho-
num þa og lijka mætte.

Leggiande honum Maal i Muñ og mæll
te sialfur, Balach Konge byrtu þetta, Ef
B dlung spyr þig nockra Frietta.

Kom hañ so, Eñ Kongur stood hiar
Kiste sijnu, Og Hof Meñ hañs med bliw-
gu Bragde, Balach spyr hvad Gud til
sagde,

Beors Son sijn birte Ord og byriar
þañeñ, Rijs upp Balach Ræser Lijda,
Riettvaxeñ so meiger hlijda.

Mijna Rædu Sipors Son þier set i
Miñe, Og ad Meininguñe Gaum skallt
gefa, A Guds Orde haf eingañ Efa.

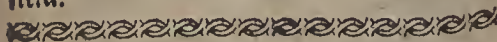
Gud er ei lijkur Foolke a Folld so Fa-
ls hañ seige, Sonar Mañs Jafne so ei helld
ur, Sem med nockru verde hrelldur.

Skyllde hañ fleipra og fylla ei þad sem
Firrum sagde, Ellegar nockud uppskattt
giora, Sem ecke vill þo laata vera.

Hijngad er eg af honum hafdur hartt
ad blessa, Peirre eg ecke Blessan breyte,

Nie brigda hans Ord ad neinu Leite.
Men siaa ecke medal Jacobs Mædu nei na, Nie Erfvide hiaa Jsraels Sveitum, Epter þo vier giorla leitum.
O Drotten Gud er Dasamur hiaa dijr um Flocke, Og Lwdrar Kongs med lifande Snille, Laata fagurt þeirra a mille.
Af Egyptskra Anaudar-Lande ut þa færde, Sem Einhyrnings, aan allrar Veike, Er hans Dijrdar haar Styrkleike.
Hiaa Foolke Jacobs Fiolkijnge kan siñ ast eige, Nie Spaafarar Maaled megna, Medal goodu Jsraels Þegna.
A sijnum Tijma sagt mun vera af Sveit þessare, Og hverre Dasemd Dijrdar-Verka, O Drotten prijdde med þa Klerka.
Siaadu ad þetta Signad Foolk skal sig upphefia, Eins og Lioon sem eirer ongvu, Þa ut kemur af Legre Þraungvu.
Fer þad ecke firre i Bool eñ Feing siñ hefur Eted, og ad sier Dijred dreiged, Dreyra þess i Hel var sleiged.
Sie þeim Lof er Signad Maal af Syn

dugum Muñe, Til Lærdooms kuñe oſs fram ad flytia, Frædagiørd um̃ kyrt ſkal ſitia.

4. Bileams Rijma.

Nu Joordu Rijmu Foolk lætſt vilia heyra, Reckur ſar ſem Roomgd- ur er, Raula vill fyrer Muñe ſier.

Pad er vert ad Pioodet Heilagt Efne, Heyra vilie i hvorn eirn Stad, Pvi Heill er voorar ſtidur þad.

Af Bileams þeſſam Bookar ſoñum Pætte, Til Frædingar taka mar, Trwar- iñar Styrking haa.

Lagaña Varwd lijka mar hier heyra, Sem varnar Mañe vid Illt faiſt, Til B-rka goodra kveiker Aſt.

Gadlegt Maal þad gledur Chriſted Meinge, Hæleitlega i Helgre Von, Hier þo grate Kall og Kon.

Trwna ſtyrker Trigd Guds og Almæ- tte, ſem bleſſar ſijna Heims um̃ Hrijng, Eñ hindrar þeirra Foreiding.

Til

Til goodra Verka Guds oss Skipun hvetur, Eirnen bañar Illrædid, Og Iñbyrdes stiptar Frid.

Alla Meñ kan Illt af Illu leida, Eñ froomra breitneñ fogur og kiæn, Forþienar sier Launeñ væn.

Forsioon Guds og Fyrerheit Utvalldra, Giora Vonar-gooda þa, Gott sem ydka og stunda a.

Ad firre Rijmu Fraasogn nu skal giæta, I hverre Meining heided Lid, Handlierade Breñe-Offrid.

Fraa eg þad skied: af Folsku Yfervarpe, Ad hérma epter Heilogum, sem hroosudu D Rottens Stoormerkium.

Og uppaa þad ad ytre Maña Sider, Lijker være um Heimsins Hrijng, So hverge sæ-st Audkeñing.

Po Dijrdkudu Heidner Diofuli Godum sijñ um, Sidveniu þañ Setningeñ, Sama hofdu Christner Meñ.

Pad sem Skapariñ skipade Foolke sijnu, Ad giora sier til Gofgunar, Gudlegu,

...ndardoomur var.

Diöfulleñ sem dærlegur Villu-Ape, ...þa ytre Eptermynd, Eggia giördi Hiör... blynd.

Eñ miked hefur æ mille bored Sagna, Sañleiks-Lindeñ satt fram bar, Eñ Sa...than kende Ligarnar.

Upp'ijstust þeir aller Christs af Lioose, Sem hlijddu DRotteñs Hootan señ, Og heita sijdañ Christner Meñ.

H'ar He'dingium sem hafa af Sa...ans L'ige Blekst og spillst og blijfa eñ, ...du slegner Villu-Meñ.

Balachs-Offur bwed var til af Stille, ...b'trare yrde Bolvaneñ, sem bad hañ ...gia æ Israels-Meñ.

Pvi hefur Belial Bloot-Veitslurnar ...stad, Ad Heidingiarner hietu æ sig, so Heipt sijn yrde Skadvænlig.

Eñ Guds Foolks Offur og gooder ...yrkiu-Sider, Byriader voru til Blessnar, Af Blessudum Gude Allsheriar.

Peir sem signudum Sidum uppehall-

Da,

da, Saalúnum er þad Signing nij, Fyr
Sathans Blootum eru, þær frij.

Og ſkie þo meige ad Skada Good
bijde, Fyrer Illra Maña Eitrud Volld
Og Ovinarens Raadeñ kolld.

Sem hætter til þa hreift er Fiolkijn
enn, Margur Hölldlegt Mein af beid, la
Mejnvættaña Araas leid.

Fyrer Guds Umlijding geingſt v
Stundum þetta, Lijka vel i Goods Mañ
Gard; Til Gooda þeim er fyrer vard.

Fyrer Slægdar-Maña, ſlijkt kaſ
Tilleitne, Pa till er keyptur Beors-B
Og Bileam er ſiaalfraadur.

Pad er, þa Fie er Fiolkuñigum i Bo
Og Hofdingiaña Vinatta væn, H
verdur ad gegna þeirra Bæn;

Pvi er Bode ad vera Bileams N
Margur ſaa ſem Kuklid kañ, Kvaddur e
til ad ſkada Mañ.

Galldra Meñena Gud ſem virder
A vorum Dogum ad Vilie þa, Vernd
hie Iþroott fraa.

Mein þvi bijdur margur af þeirra Vollum, Þeir fara aa medañ i Fianda-Haus, Eñ faa ei Hnecker Bileams.

Eitt Siñ ſkiede þad Iſraels Þioodar vegna, Bolvan ur Muñe Bileams tookſt, Bleſſunar-Stefe Maal hañs jookſt.

Gud þad optar gietur ef hañ villde, Eñ Þeñ hefur Myrkra-Magt Miked opt til Leifes lagt.

So ad hiñ vonde Synda-Mæler fylle, Eñ goodur kome i Reynſlu-Raun, Og Rijkuglegre faae Laun.

Balach þar hañ Bolvanariñar krafde, Og þar til lagde Priſvar Boon, Praaſækiñ ad viña Tioon.

Gotſe villde giarnañ þar til koſta, Eñ biſtur vard i Briooſte og Saal, Er Bleſſunar heyrde fagurt Maal.

Verra Dæme valla finſt i Letre, Eñ Fianda þeſs er foor aa Leit, Ad fyrerkoma Sælare Sveit.

Beiñe er einaeñ Byr til Heliar Porta, Eñ vondre i Huxun vera þraar, Vilia ſier og

og odrum Faar.

Og gyrnast heyra Gudlast og Illmæle, Eñ ad sier safna Illsku og Heipt, Pa Andlegum er Maalum hreist.

Ofundar-Elldur iñañ Mañ þañ steiker, Sem ei maa Ærlegum heyra hællt, so Hiarta hañs verde ei þar med kiællt.

Bañ er stoort ad bwa yfer Illu Gede, Eñ vel er þeim sem vaktar sig, Villu reikar ecke Stig.

Ahræra skal Efned Fyrerfaranda, Og þad Soguñar epter er, Iñsæra i Lioodakver.

Fylker Heidnum fanst ei til og sagde: Hverke skalltu Happ nie Tioon, Hier þeim spaa fyrer mijna Boon.

Hiñ þa svarar hefe eg þier sagt þad eige, Eingeñ giøre eg a Ordum Skil, Oñur eñ Gud mier seiger til.

Eñ Skaparans verd eg Skila-Bod ad herma, Braa sier þa a Boon-Stoolen, Balach Kongur i Pridia Siñ.

I Pridia Takmark þu skallt mier nu fylgia,

fylgia, Ef ſkie mætte ad þitt Bloot, Ecke være Gude æ moot.

Fæ ſo mætte eg Fullnad Beidne miñ-ar, Betur ſeint eñ alldrei er, Af þvi kom þu nu med mier.

Kongureñ leidde Klerk æ Hæd þa eſ-ſtu, Peor Fialls þar vijdſynt var, Vit-ringe til Skodunar.

Blaſte þetta Biarg vid Eydemorkiñ, Ollureñ Sio æ Hædum þaam, Haſa villde Bileam.

Ura og Hrwta eirneñ Sio ad Tolu, Sauder Naut og ſierhvert Eitt, Sund-rad var og vel tilreidt.

Og ſem Bileam byrteſt þad ad Viſſu, Gude var i Pænka þeckt, Pad hañ ſignde Jacobs Slegt.

Foor hañ ei til Fiolkijnges ſem ædur, Helldur ſette Augu æ Eyde-Plaats, þar Foolked lææ.

Hoof upp Brwn og horſde æ Iſraels Bwder, Hvad tilbæreliga tooku ſier, Tialldſtadena Kynþætter.

Yfer

Yfer hañ kom þa Ande Guds af Hæd-um, Upplank Muñe og took i Trw, Ad ta-la so sem herme eg nu.

Beors Sonur Bileam þad seger, Sæ hvers Auga opnad er, Alltijd þegar hañ bidst fyrer.

Hermer þetta Heyrare Guds Sañ-mæla, Sem Almættugs odlast siær, Op-enberan Jordu á.

Bloomlegar eru Bwder Jacob þijn-ar, Og þijn Land-Tiolld, Israel, Agiæt-lega skarta vel.

Eins og Læker utbreidast um Folldu, Er Tilsijndar eins ad siæ, Og Alldingard-ar Vatnum hiæ.

Eins eru Tiolld sem Edstur DRotteñ plantar, Og hiæ Elve sien ad sie, Cedrus-Vidar Bloomleg Trie.

Hreina Vatn af hañs mun Skioolu reña, Og Edemiklum Loge Lands Lijkt mun vera Sæde hañs.

Hañs mun Kongur hærra eñ Agag sit-ia, Stioornar-Vellde hañs mun hætt,

Hefia sig i margre Att.

Af Egypta-Lande ut hañ Drottenn leidde, Einhyrningsins Arœde, All-lijk er hañs Hug-Prijde.

Heidnar Piooder hañ mun viist upp-svelgia, Pær ed hønum brugga Bañ, Og bera sig ad Offækia hañ.

Peirra Bein hañ briioota mun i Mola, Og i smaatt med Orvum slaa, Ovine sijna nidur i Straa.

Hañ hefur so sem Lioon sig lagt i Bœle, Eins og Dijrs Oargur Grijs, Er saa nockur aa moote rijs?

Velsignadur er viist saa Madur af Gude, Blijdlega sem Blessar þier, Eñ Bølvadur sa formæler.

Pa vard Balach bistur af Grimdar-Reide, Vid Bileam, og (sem boolged Svijn) Barde samañ Hondum sijn.

Segiande sꝯ eg sækia liet þig ad Bølva Ovinum mijnum, Eñ þa hefur þu Prisvar Siñum Blessad nu.

Hverf nu burt og heim til Bigda þiña,

Et-

Ætlade eg þier Ærna-Gypt, Æru þei-rre hefur Gud þig svipt.
Bileam gaf Balach Ans sem firre, Pa Bod komu Fyrstu Þeingell þijn, Þesse voru Andsvor mijn.
Þo Balach Hws mier brljnge fullt af Gulle, Og Sylfre lijka, sijst mæ eg, Seg-ia nockud a Añañ Veg
Gott eda Vondt eñ Gud mier fyrer-seger, Hærsta ÐRotteñs moote Magt, Af mijnu Briooste neitt fæ sagt.
Eñ hvad hañ tler þad tala eg ef hañs Muñe, Ad þessu Siñe og þad vil eg nu, Þi-erkuñgiorai fullre Trw.
Eñ siædu hvad eg seige vid þig framar, Þegar eg til Foolks mijns fer, sogur Rad eñ legg eg þier.
Hvad þetta Foolk mun þijnu Lide gio-ra, A seinustu Allda Tijd, Uppskætt verd-ur þad fyrer Lijd:
Bileam Mæl þa byriade eñ ad nyju, A þa Leid sem ynte fyr, Upplæt ande Rædu-Dyr.

Bileám Arsi Beors seger þetta, Sa hvors opnud eru til Sals, Oduk bæde Sioonar-Rans.

Heyrare þad hermer Gudspiallaña, Hañ sem Vijsdoom hefur med sier, Pañ Hærstur DRottens Moñum lier.

Seger fra þessu sa sem Vitran hefur, Hins Almættuga uppá sied; Og utvig ada Bænum med.

Eg mun sia eñ ecke nu þañ sama, J Nænd er ecke nærstu sa, Eñ nálægañ mun þo skoda sa.

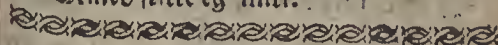
Ut af Jacob upp mun reña Stiarna, Og Rijkes-Spijrañ af Jsraelein, Er þad fogur Spædooms Grein.

Su mun Spijrañ sundur kuña ad mer ia, Moabita Magtár Lid, Og mijnka Heidnum Jllrædid.

Jsrael skal Edla Sigre hroosa, Af Jacob kiemur, Eg hef Grun, Upp, sa jafnañ DRottna mun.

Og mun Berga Epterstödvum eyda, Su Otyrd Fyrsta Amalech, Eydeleg ingar

ingar verdur sek.
Og hañ hoof upp eñ sitt Maal ad niju, Hvor mun lifa Lijdum med, J Lande þegar slijkt fær skied?
Hier med skilldu þeir Haalf-Nafnar i Syrtu, Hvor Heimkiñed hitte sitt, Hrood-tars Miñed stitte eg mitt.

5. Bileams Rijma.

Alma-Sveit maa giefa Hliood, Ef gyrnast Meñ ad ut sie logd, Spaadooms-Ordeñ fogur og frood, Sem fram voru nu i Kvæde sogd.

Hvor sem skilur eckert af, Efne þvi sem honum er kient, Finst þeim allt sem fæanlegt Skraf, Festist eingeñ hiaa þeim Ment.

Þeim Mañe er sem heyre Hlloom, Hliodfæres eda Biollunar, Þegar Raustеñ þverrar toom, Þa er ei epter i Miñe par.

Eda sem fagra fare ad siaa, Figuru sar er veit þo ei, Hvad þad er sem horfer aa, Eda hveriu lijkt er Contrafei.

Hvor sem heyrer aa Higgelegt, Hvar aa

a Skilning eingañ ber, Syra þess er eins
og Trekt, Sem allur Logur igegnum fer.

Hæfir þvi ad hafe Meñ Gaat, A Heilags Anda Spakmælum, Eins og Gagnleg Guds Jlmat, Sem Gudlegum hallda Vijsendum.

J Soguñe voru setter fram, Sagnaþætter Þrijr og Eirn, Sem yfer ad vega ecke er Vam, Þvi Understofn er Maalsins hreiñ.

Hermde Gud fyrer Heideñ Muñ, Hatla fogur Spaa-Mæle, Giorum oss þau igegnum kuñ, Gleymsku fordunst aamæle.

Bileam Spakur og Spaavijs var, Spioll þo være a Higgindum, Heidna Trw i Hiarta bar, Hrooplegur miog af Tofrenum.

Eñ fyrst honum lagde i Muñeñ Maal, Myskunar Giædska Skaparans, Ecke vorre Trw þad Taal, Ad taka eptir Rædu hañs.

Guds Ord helldur Giædum sijn, Gagnar þeim, þad medtekur, Þo fram flytie

Synda

Synda-Svijn, Sæ ed i eingu er Raadvandur:

Vid Foolk sitt Christur Fordum kvad, Pharisæiskum hlijded Klerk, Medañ hañ stendur i Mosis Stad, Eñ mided ei vid sialfs ill aňs Verk.

Ver ofs þañig Bileams Spæ, Og Blessun kaňa allt i Gruñ, Ad þeirre Speke giorla gæ, Gud sem lagde honum i Muñ.

Pvi Bileams voru Ord þad ei, Andlegt helldur DRottens Maal, Hver þad setur i Hyggiu-Pei, Hoolpna giorer sijna Saal.

Persoonañ sem predikar, Prophetaña Maala-Grein, Vijsdoom Guds ei vanhelgar, So verde odrum þar af Mein.

Ef Muñur Prestsens mæler riett, Po Meinlega hage sialfum sier; Ecke saurgast Andleg Stiett, Jüstañ hvers med honum fer

Klerkur margur kieñer vel, Po Klækia full sie, Breitne haňs; Hvad eg Goodum

Tloonlaust tel, Tiiheyrendum Lesarans.

Ef Andagypt og Orda-Snilld, Eiska þeir og Ment af fær, Eñ fiña med sier fulla Villd, Fwlum Sidum steida hiær.

Eñ hvarfyrer Gud so goodañ Room, Giefur i Muñ þeim vondur er, HErrans kalla eg hitleñ Doom, Hvern Rañsaka Einaum ber.

Pa Andagypteñ yfer sier bræ, Arfa Kis æ siñe Leid, Took hañ Saul ad tala og spæ, Tungu Upphæfeñ urdu greid.

Gott og riett ad giora og tiæ, Gud kañ vel fyrer illañ Mañ, Siñe Dijrd til ad segia fræ, Son Guds hafde Andskotañ.

Heidurs Muñs þvi hlijdum æ, Hæ-vijs Ord ad Oskiu, Sem Moses sette i Mañtals-Skræ; Mæ hier giora ur Hug vekiu.

Pegar hin Fyrsta Fialle æ, Foornfære ingeñ yfer stood, Tungu-vakur took ad spæ Til þess liggur Pijding frood.

Vitringunum so vel vid bræ, Pa Vit-ska Guds kom honum i Briost, Riettañ

Feril

Feril Sañleiks sær, Siñed geimde eingañ Vioost.

Soomer ecke sagde hañ fyrst, Ad Sæar-Yrda þa Froomu hier, J Vil vid nockurs venda List, Sem Vijser-Himna Lidsiñer.

Heyre þetta hin Heimsku-Grei, Sem Heiptugt þreita Orda-Strijd, Skijrdu Foolke skulu Meñ ei Skada bidia nockurn Tijd.

Diøfulleg Tungu Ofdyrfd er, J þeim Muñe er bolvar þrætt Christnu Bloode, sæ mun sier, Til Sæaluhiælpar mæla fæatt.

Jñvortes hefur Eytrad Gall, Af þvi hañ hatar lijkañ sier, Ofund og Reide i honum svall, Jllmæled þar Vitneūm ber.

Og af þvi hañ Diøfle afhender, Eign sijns Guds þegar fremur Bloot, Sijnum DRottne Oheill er, Eñ elskar Diøful þa af Root.

Merke þar til sijner sæ, Sathans Tetre og Rijke hañs Draga vill ad, Eñ DRottne fræ, Sem dijstar Verke Skap

arans.

Saal þeſs Skaalks er ofmiog ill, Og øll Naattura af Hatre ſijrd, Sem Chriſten̄ Mañen̄ vita vill J Vijte helldur en̄ Guds i Dijrd.

Skom̄ er ad bera Skemdar-Fleck, Og ſkaka ſiaalfum ſier i Bañ, Jllt ſem Muñen̄ ut um̄ geck, Med O-Naadvendne kreink er Mañ.

Hreckia-Straakar heiptug Ord, Halldaſier fyrer meſtu Frægd, En̄ þad Andlegt Mañs er Mord, Muñuren̄ talar af Hiartans-Nægd.

Ein hln beſta er Befaling, Ad Bleſſa, Pad hefur ſkipad Gud, En̄ ſaarlega ad bølva er Svijvirding, Af ſama Anda forboñud.

Byrter þad hiñ Bleſſade, Vid Brood ur ſiñ ef nockur Mañ, Af Ulfbwd ſeiger, þu Afglape, Elld forþiene Helvijtiſkañ.

Frelſaren̄ ecke formællte, Formællt þegar heñum var, Aarnade helldur af Aſtſeme, Ovinum ſijnum Myſkunar.

J

J sömu Sporum stødugur stood, Ste-
phanus þa hañ i Hel Grijttur var af
Grimre Piood, Gud bad fyrer øllum vel.
Hefde grimur Helptar-Mañ, Hatur
hvilijkt lijda ætt, Eflaust upp med Bloot
og Bañ, Beliad hefde i Himeneñ hætt.
Og forsigur sagt vid Foolsku Meñ,
Fiandeñ sa sem vestur er, Ydur take alla
señ. Ofañ i Vijte strax med sier.
Villda eg Meñ sig vende af þvi, At Vor-
um hafa hid særa Bloot, So þeir ei med
Simei, Sier til bigge Hrakfør lioot.
Sijna Tungu helge hver, Himna Guds
og mæle Gott, Eñ Formælunum forde
sier, Flije lijka Brixl og Spott.
Hafande i Miñe Hugsvins Ord, Sem
hermt i Kvæde firre var, Hvernig mæ eg
Mein eda Mord Mæla þeim, sem Gud
Blessar.
Skijrder fordest heideñ Hætt, Og hall
de sier vid Christeñ Sid, Er sa sæll sem
elskar Sætt, Og ecke rijkur Skamlaus
Grid.

Par Jacobs Dupt i spakre Spaa, Spadooms-Madureñ talade um̃, Meinte Fiolgun Meñska þa, Er munde koma af Forfedrum.

Fioordungur af Foolke Christs, Fyrer Fiollda Saker verdur siist Reiknadur, Su Rada viss, Riettlætum til Glede snijst.

Vid Dupt æ Jordu DRottens Maal, Dijrdlegum Fiellda jafnade, Po ligge i Folld þa liker Saal, Lifande Mañà Fiolmeñe.

Pa Vijsenda Mañenum vitradest, Vina Guds þau Sælu-Kior, Pegar þeir enda Veralldar-Vist, Vurdu þeim ad Muñe þviliik Svor.

Saal mijn deye sem su Piood, Er Sañ-Riettlæt af Heime fer, Ok var þetta eins ka grod, Eingeñ Heppne þvilijk er.

Mæler margur so fyrer sier, Sierdeiles þegar blæs æ moot. Eñ þeir sem lifa i Lostum hier, Leita þess ecke af heille Root.

Po Meñ Psalma edur sæta Bæn, Sijnge

Sijnge opt fyrer Muñe sier, Utvegar þad ei Afdrif væn, Ogudleg ef Breitneñ er.

Saa maa rækia Riettlaatt Fiær, Reinast trwr i Vidskiptum, Sem Efeloka Yndes-Kiør, Odlast vill med Riettlaatum.

Eñ Riettlætur hier eingeñ er, Utañ sa sem trwer aa Christ, Christeña Mañahelg ur hver, Himna aa sier vijsa Vist.

Riettlaats Daude er Frægdar-Ferd, Og Fagnadar sælste Jñgaungur, J Fødursins Dijrdar fegurstu Erfd, Par Fognudureñ er eilijfur.

Eñ illur Daude er ellijft Tioon, Peß illa Mañs sem Gudlaus er, Med honum byriast Sorgar-Soon, Swt og Eymd su alldrei þver.

Um Bileam eg Brefad fiñ, Sem had sier veitteſt Naadugt Hel, Ad hañ epter Affgaung siñ, Ecke hafe fared vel.

Pvi Ok og Hegdan Olijk var, Ei lætur Gud hæda ad sier, Heided Verk og Heilagt Svar, Hvort aa moote ødru er.

Blaar kam margur Bæn þa ks, Med Bileam sem hyxar þo, Laangtum meira um Verlldar-Vies, Enn Velferd sijna og Saal:r-Roo.:

Enn fyrst heidnum foor Manne um Munn, Maal um Saalar Audnu-Boot, Giorum oss Orden Kiær og Kunn, Og klifum þau opt af fullre Root.

Brwke þo eingen Bileams Sid; So blanden hafe Atrwnad, Hated Tofra heid ed Lid, Sem heidrar Sathan Guds i Stad.

Verade oss ORotten Villu frar, Wijke ollum ar rietta Leid, So Vatne og Anda ausfner ar aller saaum sælan Deyd.

J Annad Sinn þa yfer stood, Offurs-Giord hins heidna Grams, Gaf sig Spaa enn fegur og frood, Fram af Munne Bileams.

Bileam bæde sagde og saa, So sem horfde Vitranenn, Laangt þvi Gude er Lijk ing fraa, Hann liwga kunne eins og Menn.

Manna Born sem mædast praatt, J marg=

Marghaattudum Swtar-Eym, Eñ eing-
añeigeñ er at þañ Haatt, Edle Guds hañ
lijkest þeim.

Eins og hefde Siaanden̄ sagt, Sañ-
leikureñ er Gudleg Art, J hærstn Glede
Himneſk Magt, Helldur sig vid Liooſed
biart.

Skyllde hañ lofa og enda ei? Eitthvad
tala og fylla ſijſt? Par vid ſeigeſt þverlegt
Nei, Pad hañ hiet er ollum vijſt.

Hañs ad Skipan hier kom eg, Helga
ad bleſſa Mañfylking, Af þvi hun er at all-
añ Veg, Uñgyrdt þeirre Velſigning.

Grandvar Madur i goodre Stiett,
Guds ſkal blijfa vid Setning, Andleiger
þerme Ord hañs riett, Fyrer utañ Maala
Uñbreiting.

Meñ ſiar (kvad hañ) Mædu ei hiaa,
Megtar rijkre Jacobs Ætt, Utvallda kañ
ecke ad hiaa, Erfide nockud Skada hætt.

Andleg Hvijlld og eilijf med, Er i Bo-
de Christñum Lijd, Mædu ſvipter Mañ-
legt Ged, Myſkun Guds at hvorre Tijd.

Israels Gud sæ DRottenñ dijr, Dijrd ar Kongur Himna-Rans, Hiaa sijnu Foolke sialfur bijr, Og Sigre giæder Lwdrar hañs.

Hier i Lijfe Huggun er, Hæleitare ecke nein, Eñ goodañ vita Gud hiaa sier, Sem giorvoll bæter Maña-Mein.

Levitaña Lwdra-Hliood, Luckulega opt bræ vid, Hrakfall kom at heidna Piood, Eñ hrepte Sigur hid vallda Lid.

Predikun hins kvallda Christs, Konunglegur Lwdur er, Helgudum til Hiaalpræd.s, eñ Heliar Aarum Skam̃ sw er.

Af Prældooms-Lande leidde ut, Lijd heñañ og so um̃ krijng, Fyrtur ollu Faare og Swt, Ad Frijmood lijkur Einhirning.

Um̃ Einhirningeñ so er sagt, Sigrad fære giorvoll Dijr, Yferstijgur hañ eingeñ Magt, Vid Ovin sijnum ei Bake snijr.

Til Hernadar so Hugfullt var, ur Hæska slopped Jacobs-Lid, Eins og byrta Añaalar, Eingar Piooder hofdu vid.

Pvi Gud var þeirra gylldust Vorn,

Gagnade meir eñ Afliđ Meñſkt, Sem Ein Hirnings vid harda Horn, Hvørge nockur Skiepna ſtendſt.

Ohræddur er vid Oſkur Lioons, Yfer-bugad hefur hañ þad, Er hañ i Filſnum aũars Froons, Ei vill med þvi ſama Stad.

Fiolkiinge ecke ſiñaſt kañ, Hia froomu Jacobs Kynferde, Vottade ſlijkt fyrer Vitrañ Mañ, Vitſkañ Guds af Hædeñe.

Være nu ſo Chriſtneñ klaar, Af Kukle og ollum Særingum, Hagur Maña horf-de ſkaar, A hættum Verалldar Dræſum.

O Chriſtner þeir eru Meñ, Alltares þo gainge til, Sem Dioful med Gude Diirdka ſeñ, Driigla Haadungar verſtu Spil.

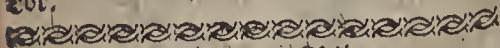
Frelſe DRotteñ Foolked ſitt, Frar Forneſkiuñar Hneixle þvi, Þar Samvitſk' uñe er ſiſt af friidt, Saaleñ traudt kañ ver-da frij.

Þad ſem framar epter er, J Oddrum Parte Spaadoomſens, J Helgre Kyrkiu

 heyr-

heyrum vier, Hermt i Pijding Gudspiall sins.

Eg bila ad Raula af Bileams Spaa, Byrger Glugga Nordañ-Fok, Hardinda lega horfest aa, Hier fyrer verda Maala-Lok.

6. Bileams Rijma.

VIJANN læt eg Samsetning af Sagna-Jñe, Fliota Fram J Siotta Siñe, So eg nockud ur ollu spiñe.

Prijdelega af Preste goodum Predikun heyra, Gledur Saal og Gudhrædt Eyra, Giæda margt þvi filger fleira.

Edla Tvofolld Uppbygging þar er fyrer Hende, Maala-Gnoott sem Muñuren kiende, Miwklega flitur Guds-Erende.

Ef Loflegur Prestsins Lifnadur er i lijkañ Maata, Allvel manu þeir ad honum laata, Anda Guds sem Raadum jaata.

Tilheyrendur ef tiera sig med Trw og Æru, Sem Lesarans hæfer Lynde kiæru,

Og Lærdooms þar med Orde skiært.

Christi Borg maa kalla þessa Kyrkiu og Stifte, Þar vidgaangast so vegleg Skipte, Vitskañ sig þar morgum gypte.

Eñ þvi er midur ad soddañ Soome siest Ovijda, J Kyrkium þar Meñ kieña og lijda, Hiñ Kollske vill þad ecke lijda.

Po, ORottẽ legge Maal i Muñ a Messu-Klerkum, So þeir tala af Stofne sterkum, Þa stijra þeir illa sijnum Verkum.

Gud næde þad þa Slappe verdur good ur Prestur, Og epter þad hañ endar Lestur, Uthverfest sem Skemdar-Gestur.

Þvi er midur Meñ hafa sied i marga Stade, Saa vard Ulfur ut a Hlade, Sem iñañ Kyrkiu vel talade.

Sier þad vest af ollu ut þa Eingill biart ur, Olmast so sem Osku-Partur A Añarre Stund, Eda Pwkeñ svartur.

Og læst vera riettur Lioosbere Guds, medañ Les og Siingur, Eñ fyrer og epter Frid-Rijdingur, Fer med sig sem Jllhrijsingur:

Ingur.
Er þar Jacobs Edla Rodd, Eñ Esau Hendur, Hiaa þeim Klerk sem þar er ad Fiendur, Pad hafe ad Marke Tilheyrendur.
Sumer Klerkar folltner eru i siñ Abata, Valla fyrer þvi Veigeñ rata, Villu som er Girndar-Gata.
Vona eg ad sumer vitie ei Hwsa viidt uñ Slooder, Sem fræda vilie þeir Firda og Troosdur, Eñ fala þo Raunar Ullar-Skioedur.
Nie Jllsiñader Arfar Maktar æske ad heita, Sem Skomunum eins og Skarne Pveita, skule ei Voendeñ Gemling feita.
Hiaa Hwss-Freiunum hnoda þeir ut Hnikle ad spiña, Prioonles eda Peisur viña, Eī praanga af Pijum Mergd Lamb-Skiña.
Gooda Presta eg giore ei sneida er giæta ad sijnu, Hekour Bileams Brædra Lijnu, Er biargast aa Okre þeige sijnu.
Fijkust sumer i Vols og Veig i voru Miñe

Miñe, Praasamlega i hvilijk Kiñi, Peystu
gladder Ofnu siñe.

Sumer hafa sig iñkeypt i Siera Em-
bætte, So Tijunder samañ tijna mætte,
Og Tolla korn med sama Hætte.

Eñ eingvañveigeñ fyrer Æru Guds
nie Andleg Giæde, Vijgdust þeir sem fip-
uðust Fræde, Eñ sijste ad bera Messu-
Klæde.

Peir aller sem þeñañ Veg og þvi nær
breita, Bileams-freiga Brædur heita,
Po Bib'iu-Greinum kuñe hreita.

Og hvert þad hender Hyrder þañ sem
heiter Siera, Ellegar þa sem Boñet bera,
Bryrlislega þeir sig tiera.

Eñ soddañ Kyrkiu Sida-Meñ yfer
Sooknum rijkia, Hvorier Stundum
Maaled mijkia, Mœtum þegar þeir epter-
snijkia.

Bileam Heidne bar af þessum Boñets-
Pollum, Sem Pre;ts eru ecke i Hamse
hollum, Po hreiki sier af Kyrkiu-Tollum.

Bogka-Meidar Breñe-Logs sem b:lg-

ia Kwta, Eñ Kyrkiu-Sperrur lata lwi ta, Lijka Pil og Vegge skwta.

Og þeir sem kaupa Klæda-Hnoss med Kyrkiu-Giolldum, Eñ Metord hafa at Messuholldum Miøg rijr, og at Løgmals Spiolldum.

Þvi er verr, þeir þar fyrer nockru þorfu gleyma, At þa riñe einhvor Feima, Ef þa kyñe Bileam dreyma.

Altarana og Offurs med af Ødling krafde, Og med Sermon alltijd tafde, Uns hañ þad fyrer Siconum hafde.

Margt nu leggst i vondañ Vana i voru Lande, Verda mæ ad grimu Grande, Ef gott Foolk er ei vidspornande.

Einkum er þad Adal-Root til Illra Klækia, Andleger Meñ ef Otugt rækia, Allmwgañ so i Villu flækia.

So Heyrendurnar hender þad at Helgum Deige, Af Lestre hyggnast lijtt edur eige, Leidriettast so þar af meige.

Reidast sum:r Rædu Prests þo riett hañ mæle, Og hallda ad Synda hart Amæle,

mæle, Huga siñ med Stroffun kiæle.

Veralldar Syner og Virta-Meñ sem Vollden bera, Vilia hafa soddañ Siera, Sem miwk-Klæddur kañ ad vera.

Kallast so sæ Klækia-Breitne kañ ad vægia, Eñ Heidur þeirra og Hefd ad frægia, Hvar þeim epter Eyruñ klæa.

Er þeim liwst þo Andleger sieu i þeim Hootum, Er firrte Gud, Eñ fylge liootum Formæla, og þeirra Rootum.

Af Bræde Aĭiars bijtast þeir, Sem Balach Fordum, Og sveia i burt med sæar um Ordum Sierunum fræ þeirra Bordum.

Swt er ad vita, Ad Sierar eru i Synda-Grande, Hvoria ad pliktar Hæar þo vande, Ef hostkare þeim er Tilheyrande.

Eda ef Ruste reinast kiñe Klettlatare, Eñ hiñ sem þioonar Helgu Alltare, Helldur sig sem añar Gare.

Skoñ er þad fyrer Skoola-Mañ, Ef skickañlegre Olærdur er, Og Ferils fegre, Og feitum betur rekst hiñ megri.

Hygg=

Hyggens Mañs mæ hrilla vid þvi Hyggiu-Setur, Ad Heidingeñ skal haga sier betur, Eñ hiñ sem lærde Christed Letur.

Eda ef findest Fatlaus Præll med fegre Læte, Helldur eñ hiñ med Helmsins Mæte, Sem hafeñ er upp i Tignar-Sæte.

Er þvi midur Øfgun slijk sig optlega sijner, Hyggeñ sijnum Heila tijner, Eñ Heimskur sig til Vitsku brijner.

Heidna Side hermt hef eg i Hroodre Vessa, Offurs Kongs medañ yferstood Messa, Upphoof Klerkur Foolk ad blessa.

Heidnum Konge hellsta leitst þad Hefd og Æra, Sijnum Gudum Foorner færa, Fienu villde þar til tæra.

Þriu og Fiogur þar til liet i Þremur Stødum, Ølturu biggia Høndum hrødum, Hlijdeñ gegnde Prestsens Kvødum.

A brøttu Fialle Bloot-Hof hañs hiet Baals Kyrkia, Hana giørde Hilmer styrkia, Hættur er same medal Tyrkia.

Eñ færre eru þeir æ Froone hier sem fæst vid þetta, Christi Hws (so kuñum fretta)

tta) Og Kyrkiu-Garda vld ad retta.

St. Paull hañ seiger þo og siist ad Gaȝ ñe, Ad hañ sie flæmre heidnum Mañe, sem hefur ei Vakt a siaalfs sijns Rañe.

Heidur ber þvi Hwse, Er Guds Ord blioma iñe, bende eg þar ad Brag-Smijd iñe, Bileam talar i Pridia Siñe.

Vitrings þess er væn Ord-Ræda vijst agtande, Þvi Orda Guds var aaheyrande, Og Vitrunar-Skign siaande.

Maalfære þetta Moñum keñer Mentun fijna, Guds Foolk alldrei Gott kañ dvlj na, Gude lijtst vel a Christne sijna.

Heñar elskar hañ Hijbijle oll um Heimeñ vijda, Og seiger þau eins og Folldu frijda, Er fogur Votn og Alldin prijda.

Klaaru Vatne kuña ad lijkiast Christeñ Fræde, Sem eins eru og þau Yfer-Klæde, Akur-Lond, So frioofgist Sæde.

Jsraels Rijke upphoof sig yfer oñur Vellde, Og optsiñes þau heidnu hrellde, Eñ hollum Lijdum Frelse sellde.

Christne Guds mar kallast leidd fraa Kval-

Kvalaña Grande, Ut af Daudans lioott Lande, Lifer i Heime Vegfarande.

Petta HErrans frelsad Foolk, Er fullt med Hreiste, Sem Einhirningur er Afl' treyste, Yfervañ þañ sem mœte reyste.

Andskotañ og illa Meñ þad underlagde, Eins og Lioon sem fargar Flagde, Fer þad eins og Bileam sagde.

So var diwpsett Melstara-Maal med Mañvitringe, Haaleitara hañs Skilninge, Hialade epter Guds Setninge.

Par med lagde hañ Isaachs Ost yfer Edla Meinge, Efalaust sem epter geingi, Og ad þvi skyllde þad bwa leinge.

Ad sar skyllde Giæfu giæddur er Goods þvi bæde, Eñ hvor þvi spaade Bols og Bræde, Bolvadur skyllde i sijnu Jllræde.

Oviliande Orte Bileam Ord-Snoott þessa, Ande Guds nam fyrer hañ messa, Pa Israels Lijd hañ skyllde Blessa.

Fiolkyngesins Formaalañ took fraa hañs Muñe, So añad eñ Gott hañ ecke kuñe, Orda uñ þa sem DRotteñ uñe.

Sialfur Bileam sagde þad, vid Seilma Balldur, Ad Himnarlijkes Haar-Alvalldur. Hepte med sier allañ Galldur.

Og sett giæte eingañ Sermon fram af sialfs sijns Briooste, Hveriu sem Kongur breitte af Pioste, Eda Haturs Svip þo a sig liooste.

Af ollu þessu eckert visse Israels Lijdur, Ad Moabita Stiller strijdur, Stæde honum so hart vid Slijdur.

Ad hañ villde Onaid laata yfer þa steffna, Fyrer Medal Fiandskra Efna, Firr eñ þad giorde Moses nefna.

Lijste hañ þvi hvad Sipors Son i Siñe hafde, Og hversu DRottẽ Villd hañs vafde, Er Viela Arædes þessa krafde.

Greinde hañ so ad Gud hefde ecke girnst ad hlijda Bileams a Bolvan strijda, Og Bañsetningar siña Lijda.

Helldur Giorde Hañ Busla-Bæn i Blessan snwa, Til Sooma og Fridar siña Hiwa, So þa mætte ugglaus bwa.

Pad sem fleira ad þacka Gude Piood

Aminte,

aminte, Þvi hañ Guds ad Heidre hlinte, Og um̃ Hlijdne til vid Foolked iñte.

Amiñing su øllum skal fyrer Augum vera, Þvi Ovíner vilia Illt oss giera, Opt kañ þetta til ad bera.

Hreckvijs bruggar Heiptar-Rаad aa hverium Deige, A Nætur hafa Meñ Naader eige, Þo nockud diarfer vera meige.

Andskotiñ vid alla Skijrda er jafnvijgur, Sa Skam̃feingnaste Galldra Gijgur, Gude til Strijds ad Moñum lijgur.

Hañ vill setia Bod og Bañ yfer Blessad Meinge, Viel hañs þo ad vite einge, Vondsku siñar herder Streinge.

Og þeir sem eckert feingu Flas af Fiandans Slædum, Þeir eiga ad þacka Guddooms Giædum, Og gøfga þañ sem rijker aa Hædum.

Blessan su sem Klerkar kyria Koors med Soone, Vissulega voru Froone, Varnar mørgu Diøfuls Tioone.

Epter Messu eingeñ villda eg ut þvi geinge,

Feinge, ur Kyrku Guds af Christnu Mein
ge, So Koor-Blessan ei aadur feinge.

Eckert Faar sa Ottast þarf sem er
Blessadur, Deyr og lifer i DRottne glad-
ur, DRottens riettur Eignar-Madur.

Sañ-Blessadur er sialfur Gud sem
sijna blessar, Og sa i Gude sem so messar,
Ad Saaler verde i Trwñe hressar.

Hiñ sem bolvar helgum Lijd af Helptar
Gruñe, Belial sa med beyskum Muñe,
Bolvadur er ad Eilijfuñe.

Uñe oss Gud vor allra goodra Orda
ad nioota, Og eingar Heiller af oss brioo-
ta, Erinda læt eg Flockeñ þrioota.

7. Bileams Rijma.

SJounda Talañ Signud er, Su
skal binda Enda-Hnwt, A þad
Maal sem hoof eg hier, Hrodrar-
sioord til Lykta fer.

Raade Gud hvert rædst eg til, Rijmu
ad semia hiedañ i fraa, Vid Bileams þeg-

ar Bogurnar skil, Bagar margt, Eg ei þess dyl.

A Sextugs-Alldur señ komeñ, Sia þykest eg Rꝏdlegt mier, Uṁ ad huxa Enderen̄, Ad Apne þverrar Dagureñ.

Hvert sem Luckañ lijtt edur vel, Lætur Mañe i þessare Olld, Allra vijsast eitt eg tel, Hia eingum snider hid kallda Hel.

Vid þvi bweñ vera sem best, Velferd allra utkrefur, Eñ hærstur þeirra Hlute siest, Sem huxun þeirre ei slær ꝏ Frest.

Pvi er nidur ad Foolked fæst, Fæst uṁ þessa Naudsyn sijn, Sem þo geingur Sꝏlu næst, Soddañ Pꝏnke i Gleymsku slæst.

Utañ þegar Sootteñ sꝏr, Svijdur Mañe uṁ Holld og Bein, Pa er so sem naalgist Naꝏr, Naudgande ut Bæn og Tꝏr.

Osiwkum hier ei til finst, Sem uner sier vid Lucku-Föng, Ef ꝏ Daudañ opt er miñst, Ofugra Svara valla bindst.

Eñ soddañ Viner Veralldar, Villter filgia Bileams Slood, Beors-Arfa er vitur var, eñ veik fra Dygd til Agyrndar.

Raung

Rænglætes sier Kauped kaus, Kom þvi yfer hañ Gudleg Hefnd, Fyrer vondsleg Raad og Viela-Raus, Vard ad deya Spomalaus.

Eitt Siñ hafde hañ æskt sier þo, Israels Guds þegar sæ yfer Lijd, Ad med honum deya mætte i Roo, Eñ Mamons Gud hañ þar fra droo.

Dreif honum ei þo Hræsnis-Boon; Hefde i Muñe og Spædooms-Maal, Þar hañ giordest Klærdar-Floon, Og Forteþunar Verka-Ploon.

Hættast er fyrer Heliu þeim, Sem Hræsna fyrer DRottne þratt, Huggnast vilia Herrum Tveim, A Himin stunda og Veralldar-Seim.

Pharisear Fordum Tijd, Fooru þeña Bileams-Veg, Hieldu sig fyrer Helgañ Lijd, Eñ hofdu þo vid DRotteñ Strijd.

Andlegum er hier ollum þeim, Sem eiga ad heita Postular, Og Kyrkiu Raad eru leifd og lient, Og Lærdooms-Gaafu Heilog Ment.

Anda-

Andagyst og Embætted, Eingañ giör-er Hiaalplegañ, Sem Otrwr finst med illañ Sid, Elskar Strijd eñ hafnar Frid.

Vissulega þvi vyrdest mier, Vandlifad sie Prestunum, Ad ei adra svijke aa sier, Eñ sialfer verde Fordæmder.

Margur hefur Hrösun hrept, J haau Umbode sem þo stood, Sijnu Liene og Sæmdum slept, Er sig hefur ei fraa Vondu hept.

Bölvud er su Bileams Art, Ad blanda Illu samañ vid Gott, Heingslum teingia Hvijtt og Svart, Vid Hærsta Raad so giöra sier diarft.

Hversu hañ liek þad Hræsnis-Spil, Heyrast skal i þessum Brag, Af Moses Book þad vitna vil, Vardar ei þo hlijd-um til.

Bileam Prestur bar sig ad, Bæde Gu-de og Kongenum, J Señ ad þiena, Og i sama Stad, So hefur Moses uppteiknad.

Þegar Gude þootte vel, Og þad for-merkte Bileam, Ad hañ mælte ei Mein-nie

nie Hel, Meinge sijnu Jsrael.

Til Fiolkijnges hañ foor þa ei, Frietta ad leita Sathans til, Afrækte þad Viela-Vei, Vilia Kongsens sagde Nei.

Eñ þar hañ merkte hañ maatte ei vid; Magt Guds sem hañs Tungu ried, Og Konge eckert lagt fieck Lid, Nie Launa siña til uñed.

Þar fyrer miste Peingels Raad, Eñ Piooste mætte og Ogunst hañs, Baudst þa til med Dygd og Dæd, Dogling giefa Happa Raad.

Jsraels þegar hañ horfde aa Her, Og HErrañ talade fyrer hañs Muñ, So sem frægur Froodleiks Ver, Foor med Helgar Spaasagner.

Bileam spaade uñ Kongeñ Christ, Er koma mynde aa seiñe Tijd, Og yrde sidur, eñ ecke fyrst, Ort var þad af Sañleiks-List.

Ut af Jacobs Ættar Grein, Upp kvad teña mynde vijst Stiarna, Og rijsa af Jsrael ein, Edla Spijra fogur og hrein.

Edla vegna Ætternis, Og Upprunans
sem fagurt skein, Meyar-Sonarens kiæra
Christs, Kvad so ad i Anda vifs.
Epter þeirre spurdre Spaa, Spekings
ar til Gydinga Foolks Byriudu Reysu
Barn ad sia, J Betlehem ur Persia.
Þvi fagra Stiornu feingu sied, Foortu
a Leit þess unga Kongs, Sem Jsraels
Spijru atte med, Eins og Bileam hafde
tied.
Klerkureñ heidne komst so nær, Kiñing
þess sem fædde Mey, J Mañ-Vite var
miog frabær, Eñ Ment hañs oll var Gu
de ei kiær.
Þvi villta hafde Veralldar Lund, Vijk
lañlegur fra Goodu til Jlls, Jsraels Gu
ds ad feingnum Fund, Fallega spade a
þeirri Stund.
Eñ þa Messañ ute var, Añad uppa
Teningeñ hraut, Hvarlàde þa hañs Hus
arfar, Heims ad leita Fordilldar.
So Kongsens aptur næd Naad, Næ
ma Snoru egna foor, Diktade snilnugt
Diofuls

Diofuls Raad, So Diofull feinge Beide Braid.

Harla dult hañ hier med foor, So hañs yrde ecke vidgeted, Pvi Tofra sueña Trwnad foor, J Tilfindingum ecke slioor.

Meingadur kom i Maalum þeim, Ad Moabs Ætta Kvëña Lid, Jsrael baud til Offurs-heim, Og allra Handa ad þiggia Seim.

Jsraels Syner þaagu þad, Pijdast toofu Heidnar Frwr, Og Afgudaña Offurs Spad Atu, og fromdu Saurlifnad.

Løg a Gude Lijdureñ braut, Liet sier sæmo heideñ Sid, Baal Peor bad og laut, Belials lagde sig i Skaut.

Par af gramdist Gudleg Heipt, Og giørde uppskaatt fyrer Moise, Ad Hoop þeim sem sig hefde sneipt Til Hellar, skylde i Plaagu steipt.

Eñ Hofuds-Meñ þeirrar Haadungar, Heingia skyllde a moote Sool, Fyrer Ødstum DRottne Alsherjar, O Raad hañs til Stoduunar.

Moses sagde mier ei lijdst, Ad Misgiord
þesse Ohegnd sie, Helslaist þeir sem hafa
níjdst A Heidre Guds, Eñ Peor þijdst.
Almwgeñ sig þa illa bar, Fyrer utañ
Dyr hins Helga Tialldz, Pvi Bana-
Sootteñ bodud var, Blygd droo hañ til
Ydrunar.
Eñ sumer hielldu somu fram, So sem
geingur eñ nu til, Pyker ad eingre Vond-
sku Vam, Villt er Sœl þo driije Skam.
So var og þa Simri foor, Simeons
Ættar Hofdinge, Ad Asiaanda Israels
Koor, Til Otuktar ad drigia Hoor.
Madianiska Megtar-Frw, Med sier
leidde j Hoorunar-Stad, Cosbi nefndest
Sæta su, Zurs Dootter med heidna Trw.
Eñ sem Phineas soddañ sa, Sonar-
Sonur Aarons Prests, Fraa Almwgan-
um upp nam staa, Epter þeim sig hafde þa.
Heiptar greip med Hende Spioot,
Hoorunar gieck so iñ i Kraa, Lagde i gegn-
um Laga-Prioot, Lijfe Svipte hañ og
Snoot.

Epter

Epter uñed Boda-Verk, Vægd kom
yfer HErrans Foolk, Vandlætes, Fyrer
Vitrañ Klerk, Vard el þadañ af Plaagañ
sterk.

Eñ Þusundaña Tylfter Tvær, Told-
ud laatnar i þeirre Soott, Vor Gud ecke
ad Vömum hlær, Vegna þeirra margar
slær.

Afgudadijrkun aadur tiaad, Og O-
Soomeñ Saurlijfis, Hefnd sem kom og
Helfor braad, Hlautst þad allt fyrer Bi-
leams-Raad.

Bileam giordest Belials-Þioon, I
Blecking þessa illa Raads, Hvar af stygd-
est HErrañs Sioon, Eñ hañs Foolk leid
af Daudlegt Tioon.

Diofulleñ lagde i Muñ hañs Maal,
Medañ hañ þetta Raad ut gaf, Sem af-
leidde Tioon og Taal, Til Skadrædes
margre Saal.

Maalbragd Guds þvi missa hlaut,
Mesta Straffe aa sig hlood, Gagnadest
ecke Galldra-Taut, Glæsañ øll i Einu

þraut.

Gud fieck til hans Hefndar-Hug, Hellst vegna sijns eigen Foolks, En Sathan honum flijtte a Flug, Ad fylla Guds Ovina-Tug.

A Efstu Moses Æfe-Tijd, Jnte Drottenn til vid hann, Pu skallt enn nu stofna Strijd, Og stietta Madianita Lijd.

Hefn mijns Foolks a Pioodum þeim, Og þar til skalltu bioda ut, Þusundunum Tiju og Tveim, Til þijns Foolks so hverfa heim.

Moses bioo ut hraustann Her, Honum liet fylgia Phineas Prest, Sem Heilög Klæde hafde a sier, J hans For voru Lwdrarner.

Madianita Magtinn grim. Mosis Foolke reis i giegn, Maalma Doggenn miög var dimm, Merkium fylgdu Kongar Fimm.

Enn so lauk ad Jsraels Her, Allt Karlkyns i Madian sloo, Krupu og aller Kongarner, Kvinnur og Born ad Ræne fer.

Par fiell lijka Beors-Bur, Bileam med

med oll sijn Raad, Sverds med Eggium sundradur, Sijdur eñ ecke Harm-Daud-ur.

Urdu þau Spaamañs Æfelok, Ecke doo med Riettlaatum, Droo hier meir med Illum Ok, Ogoods Dauda þad var Sok.

Illa giefast Illfws Raad, Eigeñ Herr um giora þo veft, Eñ þeir sem Lijfs hier drija Daad, I Dauda sijnum siña Raad.

Fagurt Dæme Phineas Prests, For-ingium til Lærdooms straad, Vegna hañs straanga Vandlætes, Var honum heited stodugum Sess.

Sagde Gud ad siñe Heipt, Fraa sijn-um hefde hañ snwed Lijd, Og hañ i Frid fraa Heliu keypt, Þar Hoorunar-Bloode utliet steipt.

Fyrer þvi skyllde ei Fridur og Sætt, Og fogur Kieñemañsskapar Hesd, Hver-fa burtu hañs fraa Ætt, Þvi hañ Israels Raad fieck bætt.

I heilu Lande hvar mun nu, Hittast soddañ

soddañ Vandlæting, J Orde eda Verke eins og su, Vid Ypparlegañ Mañ og Frw?

Hvar fyrer sialfst þad Hærsta Raad, Dlijtur skiera Maalum ur, Kiemur þvi vpt yfer Lijde og Land Landsar Soottu Hefndeñ braad.

Sumum dettur Sverd at Hals, So til kiemur og Hallæred, Af Dooms Ursku:de DRotteñs sialfs, Þvi Doomurum hier er seint til Maals.

Eñ þar dædug Yfervolld, Illrædaña straffa Lijd, Rienar DRotteñs Reldeñ Volld, Eñ Reckar lifa i Fridar-Olld.

Hier hafa Bragnar-Bileams-Pætt, Bareñ fram þo stird sieu Liood, Sierhver uñ siñ Hegdunar-Hætt, Huxa skyllde Dag og Nætt.

Sviñer Meñ hafa samjafnad, Syne Kis vid Bileam, Sierhvor spæde i sijnum Stad, Sama ættu Helfarnad.

Cajaphas Biskup Pridie þa, Þeim lijkur i somu Grein, Gudlaus var, Eñ

giorde

Gïørde ad spaa, Giæfu-Felag med þeim aa.

Þessum lijkiast Lærder Meñ, Sem lifa illa, Eñ vita vel, Ypparleg faa Embætteñ, Þo utañ vid þa sie Nafn-Booteñ.

Eñ Bileams þetta Brædra-Lag, Ad breita illa eñ vera þo vijs, Rijfkar einkes Haatt eda Hag, Heyrast maa þad firre i Brag.

Opt hefur Sathan Vijsa villt, Vitsk-añ kostar miña eñ Dygd, Illa er þar Efne spillt, Sem Auga er Meñskt, Eñ Hiart-ad Tryllt.

Ecke aller sem spialla og spaa, Spaa-søgn er þad Lausnarans, I hañs Rijke Iñgaang faa, Eñ þo kalle DRotteñ aa.

Helldur þeir sem helga Villd, Himna-Fødurs stunda uppaa, Ad hun verde vel uppfylld, Med værnre Dygda fagre Snilld.

Og þo sumra Særingar, Svørtum Diøfle hafe Rijmt, Og Speke þeirrar Spaafarar Speñe ut sier til Hroosunar.

A Svarañg-Deige so sem er, Sa[?]t

 mum

mun vera um̃ Bileams-Kyn, A ydur Kenſl eg eingen̄ ber, Iller viiked burt fraa mier.

Siñar Chriſtne hefne haar, Himna-Kongur a ollum þeim, Sem hen̄e ſtofna Flærd eda Faar, So Fridnum hölldum Dag og Aar.

Leide Gud ſin̄ Lioosſins-Her, Laſtvar-an̄ a riettre Slood, Til Straffs ſo eingen̄ ſtofne ſier, Stidie þan̄ ſem varlega fer.

Leidriette þan̄ villtur var, Vitſku giefe Faraadum, Eñ ſaa ſem hana i Brlooſte bar, Bevareſt til Velferdar.

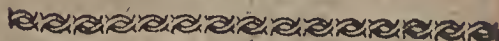
Halldaſt læte i hvorre Stiett, Hav-gaafada Kieñemen̄, Hreinferduga ſo hond le riett, Sem helgre Reglu til er ſett.

Añeſt Gud vor allra Fior, Og uñe oſs þegar burt forum, Riettferdugra ad reina Kior, So Reyſa ſu ſie Fridar-For,

Alla mijna eg Brædur bid, Vogunum mæla Forſvars Ord, Sañleiknum ſkal giefa Grid, Gæe hvor ad ſijnum Sid.

Hroodur Kvæda Lætur Lon, Lag Er

Bragar Gagurt Stag, Megne Hnijgni Magnusson, Mæler Dœlum Sælu-Von.

Achabs-Liood

Ut Af

I. Reg. XVI. XXI. XXII. Cap.

Med Liwflings Lag.

Achab hiet Kongur yfer Jsrael, Amri Sonur Ellste Jofurs, Hañ giorde flest Sude til Stigdar, Alla framde Afguda Dijrdkan.

Bigde hañ Baal Bolfudu Gode Hws eitt miked og Har-Altare, Lijka plantade Lund all-mikeñ, Baal til Heidurs og badst þar fyrer.

Illur Kongur iñañ Borgar, Samde þetta i Samaria, Færde so Foorner frælu Skurd-Gode, Bæde þar og a Baals-Hædum.

Jessabel hlet Jofvrs Kviña, Båldeñ og Bloodgiorn Baals Perna, Offooktu

þau

þau illu Hioon bæde Eliam Spámañ og Micheam.

Fleire og adra frooma Slœendur, Orm Hioon bæde Illa fórredu, Jesreel hiet eitt Josurs-Setur, Þar var Hilmers-Holl harla reisug.

Naboth hiet þar nockur Boonde, Varadest Villu, Var Gudhræddur, Víjn-Gard ætte, Vinur Guds-Barna, Nærre Hilmers-Holl, Heimliggiande.

Nislung eitt Siñ Naboth sagde, Víjn-Gard ydar villda eg kaupa, Mier kiemur i Hug Kaal Gard vænañ, Jñer honum, Eiñ ad planta.

Sel þu mier Gardeñ fyrer Silfur-Peninga, Edur fyrer añañ ollu betre; Naboth ansar Nislungs-Maale; Gud forbioode, Ad giore eg þetta.

Fodur-Leifd mijna fæ eg-aungvum, Moote Setningum miña Fedra: Reiddest Gramur, Reikar heimleideſs, Snarast til Hvijlu, Og snijst til Veggiar.

Var sig þynglega, Bráuds ei neytte,

Feck

Feck hönum mikells fost Afneitan, Jessabel sañ Josur stwrande, Hvad er þier Achab? Hun ad frette.

Ansar hañ Vijse Agyrnd kvaleñ; Naboth neitar mier nockrar Boonar, Vill mier ei selia Vijn-Gard þeña, Sem falad hefe fyrer Verdaura.

Ansade bañsett og Brogdum slwngeñ, Audvird þu ei so Israels Rijke, Ad þu bognir fyrer Boonda slettum, Gofuge Herra! Gack til Fædu.

Vil eg hid fyrsta viña Bætur, Stiller frægur, A Sturlan þiñe; Fed þier duge, Og Forvitra slungeñ, Erur Refbelg mijn um riett nu kiemur.

Bref liet þa skrifa Bañsett Kviña, Und er Nafne Achabs vonda, Iñsiglade illañ Pistil, Filkers medur Fijngur-Gulle,

Og i Jesreel Olldungunum, eins Giæd ingum Hofs ollum sende; Brefed so hliood ar: Boded Föstu, Fæved Naboth fyrer Doomendur.

Tvo Liwgvotta til þar skicked, Sem ad

 sïge

seige sig heyrt hafa, Hañ hafe Gude og Gram bølfad, Hel-Grijted, so Hal O-þeckañ.

Skrífed kom til Skioldungs-Vina, Giordu þeir sem Grijdur beidde; Tekeñ var Naboth, Til Dooms leiddur, Færd Falls-Vitne, Felldur ad Maale.

Leiddur fraa Doome, Lameñ Grioote, Allt til Heliar hiñ Saklause; Eñ Vijfed arma fær Vitund af þessu, Seiger vid Achab, So mælande:

Nifiung statt upp, Naboth er daudur, Eig þu nu Akra hañs og Vijn-Gardeñ, Nifiuna gladdest Naboths Dauda, Foor þvi aa Fætur, Og Fædu neytte.

Jafnsnart geck i Jesreelitans Bænañ Vijn-Gard og vottar Eign sijna, Sañur G[illegible] þa sende Eliam Tespiter til Tiggia ad Bragde.

Elias saade, er Sloola fiñur: Dogling hlijd þu DRottiñs Ordum; Hvar ed Hundar heitañ sleiktu Naboths-Dreyra, nu fyrer Skomu;

Þar

Pär skulu þeir og þitt Blood sleikia,
Gramur gjïruge! Gardu eñ framar,
DRotteñ mun þig deyda fra Rijke, Nafn þitt og Nidia nidur diwpt kefia.

Hundar skulu hvorn þañ eta, Sem af
þier er komeñ Jñañ Stadar; Jar, Eirneñ lijka Jessabel vondu Alla upp, Jñañ
Jesreels-Mwra.

Hræddest Achab og hriggdest lijka,
Audmijkte sig allstoorlega, Hvar fyrer
Milldur Gud mijkte so Hootan, Ad Olukkañ skyllde mest epter hañ koma.

A Pridia Aare þar fra lidnu, Heriade
Achab a Syrlendska, Ræser villde Rameth i Gilead Aptur viña af Konge þeirra.

Baals Spameñ sogdu honum Sigur, Ecke færre eñ Fiogur Hundrud, Þvi
Sathan hafde i Sealer þeirra Jñsæd
þvi Eytre, Allra til Hoopa.

A moote þeim ollum Micheas spade,
Þvi var hañ settur J þraungt Fangelse,
Mettadur Braude mikellrar Hrygdar,
Og

Og Pvijngunar-Vatne, ad Peingels-Bode.
Sagde hañ ei Ræser Sigur æ Spiootum, Af Fals Spæmañe feck þvi Þvstur, Zedechias Sonur Chaena Hiet sat Hirder heimskrar Lijge.
Gilse foor i gegn Syrlendskum, Orusta snarpleg vpp þar byriast, Spioot voru æ Lopte, Spenter Bogar, Emiande Orvar og rodeñ Dor.
Or lendte þar ein i Lijfe Achab Kongs Ogudlegum, Pijlañ æ mille Pantzara Kongsens Og Svard-Reimarinar sveif i Kvideñ.
Bloodeð i Vagneñ vall þa nidur, Bad sig ad færa ur Bardaganum, Fillker Andadest fyrer Soolsetur, So var iñfærdur i Samariam.
Skiækiur þvodu Skiolldungs Strijds-Klæde, Eñ Vagn hañs Virdar vid Tiørn eina; Hundar filltust Hilmers-Bloode, Nærsta þar nærre sem Naboth var Grijttur.
Eñ

Eñ þegar Joram Achabs Nidie, Ordeñ var Kongur yfer Jsrael, Pa var Jehu Þeingell smurdur, Allra Synda Achabs ad hefna.

Hañ skaut Joram Herda a mille, Med Ör eiñe iñ ad Hiarta, Og Eydelagde Achabs-Nidia, Alda og Oborna J ollum Stødum.

Pa var Jessabel af Jorams Falle Helldur Huglaus og hrædd vid Jehu, Leyndest upp i Lopt-Sal nockrum, Gelldingar Prijr hia Grijde voru.

Took þar uppa sig Tignar-Skrwda, Og ylmande Smyrslum yfer sig dreifde: Petta var nærre Naboths Akre, Kongureñ Jehu kom ad utañ.

Avarpar hun ut uñ Vind-Auga Mañ megtugañ med Þunglynde, Baud hañ Gelldingum Brwde ad steipa Fyrer Mwr nidur, megnis hwañ.

Prisu Gelldingar Præl-Konu Baals, Og utrækir uñ Vind-Auga, Ball a Mwrnum, Bein klofnudu, Grijtteft þadañ

añ at Grioot nidur.

Bein Drottningar brotnudu i Mola, Og endadi Lijf med Aeruleyse, Foor þa Jehu Fædu ad neyta, So vijkiande i Sal nockurn.

Eñ þegar hallar Hilmers Bordun, Mællte Milldingur vid Meñ sijna, Pier skulud jarda þa Bølsudu, Þvi hun er komeñ af Konga-Bloode.

Fooru þa Meñ til og fundu eckert, Af Hræsliturs Hræe heñar, Hofdu þa Hundar hart upp numed Flioods nema Footeñ Og Foolskañ Loosa.

Haus-Skel fiña Hunds-Leif Prldiu, J Rockunum var Ristill grafeñ, Petta skiede þar hart-nærre, Sem ad Naboth var Nijdlega deyddur.

Jll ertu Agyrnd Afgudadijrdkun, Eñ Prælar hijner Þusund fleire, Root ertu Reide, Reynd ad Morde, Syster Samfedra Svartrar Ofundar.

Lækur ert Liga, Og Lind Hoordooma, Mooder Metnadar, Meistare Ofneytslu,

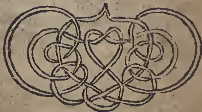
Þu

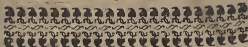
Pu giorer Varg ur Vellaudigum, Ploof og Pussa af þeim enu Vijsu.

I Kaupum ertu kiæn sem Rebbe, I Nægreñe Nadra æsæleñ, Sundrar þu Aster Systkinaña, Briootande Kiærleik Barna og Forelldra.

Hoor-geteñ Blood-Suga Hwss-For stødu, Tælmar þu æ Pijngum Tignum Riette; Eñ kræker i Naser Klerke Fegiornum, Ad þier filge til Fianda Seturs.

Leidasta Drepsoott Lijfe og Sælu! Vernde oss DRotteñ fra Vallde þijnu, Og gefe oss good Dæme giarnañ ad stunda, Eñ varast þau Vondu; Vijsañ er ute.

Neckur Andleg Kvæde/

Vidvijkiande Hofud-Greinum Vorrar Trwar, Og Christeñs Mañs Dag-legre Andagt.

Uñ Adams þwnga Fall, og Arf-Syndena hiaa øllum hañs Nidium:

Sr. Biarne Gissursson.

NDam oss Bøl bioo Og biturlegast Hel-Strijd, Arftakañ ill þo, Amar vorre Lijfs-Tijd, Angist og O Roo Auman kvelur Heims-Lijd, Aardelges og sijd.

Jñdreckur allt Holld Adams-Barna þa Synd, Pvi lijkast sem þurr Folld Pyrst er epter Vatns-Lind; Uppbygdest af Molld, Ein og sierhvør Mañs-Kind, Saurug næsta og Sioon-blind.

Flester nu aa Heims-Hlid, Halla vilia Meñ sier, Ad þañ elske Osid, Sem illur Sathan

Sathan med fer, Kañast ecke vel vid Voda hañ sem ad ber, Sw Tijd sem ill er.

Ad fylla siñ Siood Og samañdraga Mamon, Astundar oll Piood, Enddlaus er sa Soon, Glotunar slett Slood, Sliseñ hijr og Lijfs Tioon, Hreckvijsum Heims Pioon.

G: ds Pioona Hliood hatt, Hl'oemar eñ um vort Land, Um Dag og um Natt, Po Iller veite Mootstand, Mieg er pad Foolk fatt, Sem swst er i pad Samband, Ad gefa sig at Guds Hand.

Vor DRotteñ veit best Voda pañ sem til stær, Hañs Mildeñ soñ siest Po Synd eñ rijke miog dær, Hættulegañ Hollds-Brest og Hridiu: Verkeñ Oklær, Hañ lijdur hvort Aar.

Alla Vega hijr Hond, Hañs leitast þar vid, Ad Mañsens Mein vond, Misse ecke siñ Frid, Sitt Hrijs og siñ Vend, Sender hañ i pa Bid, Ad huggast mætte hañs L.d.

Himen, Sioor og Folld frijd, Fullkom lega

lega þad tiar, Ad hañ lijknar alltijd, Og ollum veita Gott mar, Hirdulausañ Heims-Lijd, Og hina sem hañ treysta ar, Alla fæder eiñ þar.

Allt hid Gooda adsnijr, ef vier til hañs vonum, Allt Vondt þa fraa flijr, Ef fullt treystum honum: Arf-Synden i bijr Os Daudans Sonum, Karle og Konum.

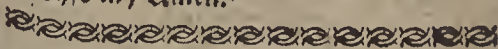
Aller skulum vier Von Vora setia at hañs Raad, Glader biggium Guds Son, Gefeñ oss i Hialp Raad; Ungur, Gamall, Karl, Kon, Kijs eg fare þess gaad, I Leingd og i Braad.

Synd grætum sart vier, Sijnum Gude vor Mein, Hañs Naadeñ noog er; Nærger oss su Maals-Grein, Sem hañs Orda Loos lier, Ad lækna vilie hañ hvor ein Afbroteñ Ohrein.

Tarllaus sie Trw riett A Tignar-HErrañ vorn Christ, Pa verdur Lauf-liett Lijfs-Tijdar Hier-Vist, Oll Synden ut-slett, Eñ iñplentud su Lijst, Ad siæ DRottiñ sem fyrst.

Mill de

Millde JEsu mier kieñ Ad miñast þijn i hvert Siñ, Morg Syndeñ illeñ, Angre fester Hug miñ, Einglar bæde og Meñ, Ædstañ Lofe Maatt þiñ, Sem leide oss til Lijfs iñ, Amen.

Uiñ Andlegañ

HERSKRUDA.

Ejusd. Auct.

Hegar eg þeinkia neñe þwnglega at Efneñ mijn, Er sem mig Angred speñe, Allañ i Fadme sijn, Eckert Riettlæte at mier skijn, Eins og i Saure Svijn, Sit eg i Eymd og Pijn.

J mijnu Hollde auma Eckert af Goodu bijr, Liooster, ad leggst i Tauma Lystingeñ Digda rijr, Ef þu miñ JEsu ad mier snijr Allt Bondt i burtu flijr.

Ande þiñ Edla sætur at hrære Briooste od mitt, Ofherdstan undañ lætur Oll þa med Vallded sitt, Graatande Hiartad get eg

eg þa niitt, Glooande Trwñe skrijdt, Gude til Foornar bijtt.

Pa skal eg Heime hafna Hreckvijsum fyrr og sijd, Orde þijnu sñsafna, Um̃ alla Lijfsens Tijd, Gaanga so fws i Gudlegt Strijd, Grim̃an̄ vid Myrkra-Lijd, Gladur medan̄ eg blijd.

Hofdingen̄ Guds Herbwda! Hef eg upp Bæn vid þig, DRottens Helgum Herskrwda, Hvern Dag Iklæd þu mig, Alldrei so vlñe aa mier Svig, Ut þo ad brinle sig Adsooknen margvijsleg.

Hiaalmen̄ Hiaalprædes mesta Hofud mitt settu aa, Riettlætes-Bryniu besta, Briootsted laat eitnen̄ faa, San̄leikans-Belte Lendum liaa, Lijast mun eingen̄ faa, Sem þessa giorer gaa.

Skiollden̄ alldrei maa missa Madur i Strijde hver, Han̄ er su Vornen̄ vissa Ad Venda Hoggum af sier: Trw-þetta hrein og Oblug er, Sem Pwkans Pijlum hier Prettvisum jafnan̄ ver.

Vegleg af Vorum þijnum Verion ut-

geingen̄

geingeñ ſieſt, Ovinum moote miinum, Megnar ſu allra beſt, Hana, JEſu! Mier Hond vid feſt, Hrekſt þa a Flootta fleſt, Fiandans Lid allra veſt.

Sigur-Vopn þetta þijder Pitt Ord ſem gafſtu mier, Añars riett eingeñ ſtrijd-er A moote Diefla-Her, Utañ hañ ſem i Hondum ber, Peñañ Harbeitta Hior, Og hefur til Varnar ſier.

Hafe a Footum feſta frækeñ Strijds-Madur Skoo, Eina Kallmeñ ſku koſta þa kiemur i hættañ Sioo, Hvar ſem ad hon-um Freiſtne floo, Af Fridarens Orde þo hefur ſier Hægd og Roo.

Peſſe Himneſk Her-Tiige, HErra miñ JEſu kiær, Hærſta mier Vorn og Viige vere i Dag ſem Giær; Blood-Faana þ jn mier Lidſemd liær, Lioos er, Ef ertu nær, Sigur og Soomeñ ſkiær.

Her-Svelter þijnar, HErra! Heilnæmt mier ſijne Lid, Uñ mig ſo Eidleg Kierra A ſie a bæda Hlid, Hellſt þo vid Daud-ans hætt Atrid, Urplaate Liiffens Lid,

 Og

Og leide i Himna-Frid.

Andvara Liood /

Allra þeirra sem standa og strijda vilia under Merkium HErrans Christi i Trw, Og Sigur-Von allt til Daudans,

Ejusdem Auctoris.

Ton / Morg er Mañsens Pijna.

MAAlfære mijnu Ræde Mattugur HErrañ sæ, sem mier gaf Lijfed æ Lande, Lucku og Blessæ, Skiæra Sææl og Skilnings-Vit, So athuga skyllde eg aumur Mañ Ormsens forna Bit.

Falskur Flærdar-Ande Fyrstu Hiooneñ vijs, Ur fogru Fridarens-Lande, fellde i Paradijs, Uñturnade hañ Orde þvi, sem DRottieñ mællte, Og droo yfer þad Dimu og Flærdar-Skij.

Myrkred mest fyrer Lioома Madureñ hrepte

hrepte þa, Eymd fyrer Sælu og Sooma, Sviptur DRottne fraa og siñe firre Fegurdar-Mind, Under Dauda og Diebla-Valld, Drifeñ i Kvol og Synd.

Aated af Eple froodu ei var Hioonum tækt, Heit-Ord HErrañs goodu Hofdu i miñe Rækt Sijdur, eñ Sathans Svika-Tal: Þvi kom Daude, Syndeñ saar, Og Sorg i Eymdar-Dal.

Hier maa hvør Mañ skoda Hageñ og Edle sitt, J Eymd og Andar-Voda Aumlega staddur midt, Sauruga hefur hañ Saal og Lijf, Moot Ovinum maa hañ sier ei minstu veita Hlijf.

Og þo hañs Alldur være yfer Priu-Hundrud Aar, Og hitte aa haglegt Fære; Heimsens i allar Kraar, Er hañ þo samt hiñ aume Leyr, Synda-Byrde aa saarañ Kropp safnade hañ meir og meir.

Audeñ og ædsta Geinge sem eñ aa Heimureñ, Allt þo einhvør fenge eins og Paa-Fugleñ, Glooande med sitt Fiadra-Flaar, Seinlega færer soddañ Goots Synda-

 Flijk-

Flijkum ur.

Under Meñ eins og Herrar, Ungur og Gamall hvor, eins er Edle þeirra og aumleg Synda-Kior, Øllum bwed Andar-Tioon, Eilijfs Dauda opnar Dyr, Og eingeñ Hiælpar-Von.

Hlackade illur Ande Yfer so follnum Lijd, Sem hañ i Synda-Bande særu um alla Tijd Faangad hafde og Fiotrad mieg, Hañ ætlade DRotteñ Edstur finde Eingañ Hiælpar-Veg.

Eñ sem Adams-Groode Jllur hañig leid, Socktur i Synda-Floode, Saara Kvøl og Neyd, Himna-Kongsens Hiarta-Ged, Nææd og Lijkneñ linade hañs, so leysteſt Mañkyned.

Huggade Hiooneñ hiædu Heited um Kviñu-Sæd (ad þvi giørla gædu) Sem Gudlegt Vitkun-Rææd Fañ til Hiælpar follnum Heim, Pad Lof-Ord Guds sem Lifande Blis lijste i Hiarta þeim.

Tooku Tijmar ad lijda, Trwader Drottens Meñ A Fyrerheitenu frijda festu Trw-

Trwnadeñ, Sañarlega og sooktu a Son
eñ Guds i Mañdooms-Mind, ad meigo
heyra og sia.

Nu er eg eiñ med odrum Adams-Bor-
num hier, Eins og Fugleñ Fiodrum, Far-
eñ, þa væntur er, Oregeñ nidur i Dauda
og Synd, J mier riiker Aar og Siid, A-
dams forna Mynd.

Hvad mun eg hafa til Giallda, Hrak-
ed er allt og spillt, Hugur og Hiartad kall-
da Fra Heilogum Gude villt; Heyrn er
sioo eñ Ordeñ ill, Auguñ horfa hellst a
þad, Sem Heimur og Sathan vill.

Elldlegar Engla-Sveiter, Ecke Tungl
nie Sool, Ellegar hvad sem heiter Um
Himens og Jardar-Bool, Eingeñ Skep-
na skopud og giord, Sætta kuñe sialfañ
Gud vid Synduga Meñ a Jord.

Medal og Maustañ byrte, Milldur Fad
ereñ hreiñ, So alldrei Paukeñ þirfte þesse
ad sturla neiñ, Hvorsu hañ mætte i Him-
enuñ ga, Ad tala þar ut vid Tijgeñ Gud,
Sem takast aungvum ma.

Hægra giorde um̃ Hendur Himna Kongureñ oss, Pa hañs var Sonureñ sendur, Og siidañ a hordum Kross Bot gade allt med Blóode siin, Synder Mañа og Sekta-Gioll, J sarre Daudans Piin.

Pwnglega þurfte ad striida Piidur Lausnare vor, Beniar og Brixl ad liida, Ad Borguneñ yrde stoor, Sathan ecke sa har v'd, Ad Christur munde a Krosse verddur kaupa ut Mañkyned.

Svipte hañ svikulañ Anda Siñe fornu Makt, Ovine allra Handa under hefur nu lagt Fætur sier og siinum Liid, Af Sigur-Hofdingians Sigre þeim vier siingium alla Tiid.

Ei skulu Christner kviida, Kior-Vopn gefast nu frij, Heims vid Hrecke ad striida, Hollded og Myrkra-Pij, Maktar-Kongureñ Merked ber DRotteñ JEsus: Dregst a Flootta Diofull med siinum Her.

Pvi liet Grædareñ gooda Gudspialls-

Lærdoomeñ Viidt um Heimeñ hlioodar,
Ad hefde Syndareñ Sæla Trw a siaalf-
añ hañ, Og yrde hañ laus vid daprañ De-
yd, Dioful og Vijtes-Bañ.

Vijslega vil eg nu skrijda Veikur ad
fogru Hlie, Pad er Guds Sonar Sijda,
Særd a Krossens-Trie, Gefande Vatn
og Blessad Blood, Siwkum mier i Syn-
da-Pvott og Sælar Smyrsleñ good.

Vijk þu af Vege liootum Vandlega
Sæla mijn, Po venie i Vondsku-Nott-
um Vine og Borneñ sijn Heimureñ nu
med Hefd og Staats, Volsa þau ecke uñ
Vijtess Elld nie Veralldar Aud og Gots.

Varastu Vondt ad hylia, Verkeñ du-
ga ei par, Giæt þu ad Græðarans Vilia,
Graat þu Syndernar, Haltu Trwñe a
HErrañ Christ, Hañs Heilaga Blood
þig hreinsar vel og hefur i Dijrdar-Vist.

Fegurdar Fyrsta Blooma Fieckstu i
Skijrnar-Sæ, Kioreñ til Lijfs og Lioo-
ma Lifande DRottne hiaa, Hier uñ Saal
mijn huxa þarft, Ad Sathan ecke svijke af

þier Soddañ Brwdkaups Skart.

Brwdgumeñ allra betste, Bæn hef eg til þijn, J Teikn og Trigda-Feste Tak þu nu Ordeñ mijn, Komande fram̃ af Trwñe traust; So ad eg Vake og Sofe i þier, Sætt og Kvijdalaust.

Kross þiñ, JEsu kiære! Þa kemur ad Hondum mier, Gesdu hañ Hiartad hræ're Hverge i burt fra þier, Gledeñar Sikre sadu a hañ, Mun eg drecka i Miñing þijna Myrru-Bikara þañ.

Sock þu Syndum mijnum i Siaafar Diwped iñ, Dropar af Dreyra þijnum, Sem dundu um̃ Krosseñ þiñ, Hreinse Saal og Hiartad mitt, Ad mier verde i Augsyn Guds Æfeñlegana frijtt.

Nu lijdur ad Lijffsens Enda, Limerner vętta þad, Lattu mig hiaa þier lenda, Lausnareñ, sem eg bad, Jlmureñ hreiñ af Undum þijn, Jlmande giøre Andlaat mitt þa Æfe-Praadureñ dvijn.

Ur depru Daudans-Grande DRottñ leys mig þa, So meige eg a Lijffsens-

Lande Lifanda DRottenn sia, Og hafa
þar Vist med Helgum Lijd, Elska og Lofa
Edstann Gud umm Lijfs eilijfa Tijd.

REGLA /

Epter hverre brelta eiga ydrande Guds
Børn i þeirra Andlegu Volæde.

Ejusdem Auctoris.

EG vil gladur uppvaknadur alldrei tijna Lofenu Guds, Mie læta dvijna ad leggia þad uppar Tungu mijna

Hanns ægiæta Edla sæta Ast og Naadenn, Athugar veikann Efe Praadenn, Oss gefur betstu Heilla-Raadenn.

Hann er Svolun Hæle og Skiool og Helgra Bloomenn, Eingla od Manna Æra og Soomenn, Jnde, Sæla, Dijrdar-Lioomenn.

Lioos og Vegur, Vegsamlegur Verndar-HErra, Undarlegur, Kraptur, Kerra, Kongs Tign hanns mun aldrei þverra.

 Han

Hañ er Stijge Himens, Og Vijge, Hañ er Fridur, Millde-Bruñur mier og ydur, Myskun veiter þeim sem bidur.

Pu skallt vanda hønum til Handa hreint Reykelse, Pad er su Bæn sem Friden og Frelse Færer, og briitur Sathans Helse.

Pu skallt Hneigia Bliwgur og Begia Briooft og Siñe, Hañs fyrer Makt og Hœtigneñe: Hafdu þetta i ferskumiñe.

Pu skallt Tœri Synda-Sœreñ sañlega bera, Alvarlega so Ydran giøra, Ad Angur meige þitt Hiarta skera.

Synda-Flecke œttu ecke auma ad gylla, Hiartans Tœr, fyrer Hegdan illa, Hellst meiga DRottens Reide stilla.

Po so framt ad þu hafer skamt œ þiinum Tœrum, So Orvæntingar Ogn og Baarum Ecke mœter i Dauda sœrum.

Helldur trwer, og hvørn Dag snwer Hiartans Gruñe Ad Myskun Guds, sem øllum uñe, Adur eñ nockur bidia kuñe.

J Hrigdar Pressu hafdu af þessu hærsta

ska Inde, Ad Myskun Guds sem Meinum hrinder er meire eñ allar Heimsens Synder.

Sathan viller, Synd forgyller, Svikeñ pretta, Hana giorer sem Laufed lietta, Pa lockar hañ Mañ af Vegenum rietta.

I Synder veiddañ, Mañeñ meiddañ Myrkra-Ande Hættelega vafde Hrigdar-Bande, Hun so ad være Obætande.

Kvalernar sijner, Telur og tijner ad Træ sie eingeñ, Syndeñ elskud ofmiog leinge, Allt fortapad Guds Vinfeinge.

Lattu Madur Lijge-Sladur hins leida Anda, Færa þig hverke i Faar nie Vanda, Fridur er vijs til beggia Handa.

Aungvañ Vafa ættu ad hafa, Ugg nie Kvijda. A Orde Guds, Sem Blessan blijda Breider ut yfer Hoopeñ Lijda.

Nædar alla, Konur og Kalla, Kveiker hreina Trwna a Christ og tiæer hañ eina Trausta Lækning allra Meina.

Stoor er Maña Synd ad soñu, samt er Nædeñ Miklu stærre, Og Dijrdar-

Dauden DRottens, og hans Fodur-Raaden.

Mier bid eg hlijfe og mijnu Lijfe Millden sana Pijn, DRotten! Og pad mun eg kana Pine a Jordu lifande Mana.

Kvæde /

Sr. Olafs Jonssonar
A Sondum.

Mier være skylldugt ad minast at þraatt Minar Saalar-Fatækt og storan Vanmaatt, Hugsa um Dagen min hvorn Dag sem Natt, Þvi Listena betstu og Lucku eg pad tel, Ad lifa hier Gudlega og deya hiedan vel, Einatt ad vaka i Otta Guds po aagangt smaatt.

Sancte Job i Sjounda San-vottar mier, Ad stifelldan Bardaga eige Manneskian hier, Veit pad og reyner saa vel Christen er: Anden er viliugur veikt er mitt Hold, Von er a slijku þvi pad er Molld, Oyina

vina Makteñ Ofureble mig elnatt ber.

A Holldenu ſead nidur hellſt hef eg hier, Af Holldenu þvi eg Skadſemd uppſkier, Avexte ſlijka mijn Arf-Syndeñ ber: Fæar legar Pijlur mier fliwga þvi ad, Fæa vilia þær ſier i Hug mijnum Stad; Volldugur Gud miñ verie þeim og viſteſt hiæ mier.

Samt ſkal eg gladur i Siñes-Bigd, Sijngia og kveda burt alla Hrigd; Fæla þañ Ovin ſem fram̃ ber þa Ligd, Ad oll Nead ſie tijnd ſem ædur var ſijnd, Ad mier fliwga þau Skeiteñ brijnd; Stodugur Gud mig ſtidur eñ af ſtadfaſtre Digd.

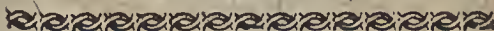
Sigur-Stund gooda eg ſegia þad mæ, Nær ſæker mig heim Daudeñ, og hier vijk eg fræ, Lijkama Syndareñar legg eg af þa, Firr vil eg Andaſt og ſiña miñ Chriſt, Eñ ſædaſt aptur i þeſſa Heims-Viſt, Lean gar mig hiedañ ad leyſa upp og Lauſnarañ ſiæ.

Audnu-Stundar eg ollum-oſs bid J Andlæte voru þa hier ſkiliunſt vid, Vor ſöſe Lijkeñ med Værd og Frid, Eñ Sal-

 ernar

ernar vorar safnest ad heim Sialfum Gu
de sem leyste Heim, Saa mun aa tæpum
Tijma veita Trwudum Lid.
Christe! Eg bid fyrer Krapteñ þiñ,
Kvalraadum hag mijnum Uñbeot þu vliñ,
Syndaña Astrlidu skæra eg fiñ, Veit þu
mier Vægd og Hirting med Hægd, Hel-
iar-Pijna sie fraa mier bægd, Heimsæktu
hart eige HErra Gud Misgiorning miñ.
Jdran hefur þu eige Abraham sett, J-
saak nie Jacob er lifdu hier riett, Helldur
mier. Aumum sem optlega dett, Eg hefe
Syndgad miked og margt, Maal være
komed eg adgiorde snart: Goode Gud miñ
Faadereñ gleym þvi og giørdu þad slett.
Þa vil eg lofa þig uñ Lijfs alla Tijd,
Lijknarfull Guddoomsens Preñingeñ bl-
ijd, Kieña þijna Giædskuna Christnum
Lijd, So adrer Synduger safnest ad þier,
Sem þiñar Myskunar þurfa med mier,
Peir sæke þig heim sem þrøngt mæder
Preingingar-Strijd.
Loflegur DRotteñ miñ Lof þigg af mi-
er,

er, Lofs verdt er allt hvad þu veitter oss hi-
er, Fyrer þig lifum og framleidunst vier,
Fagnande gladur eg fell nu til þijn, Fel-
ande mig þier og Mœlefnen mijn, Lattu
mig alldrei liwfur Gud minn losna fra
þier.

Um Gooda
Samvitsku.

Ejusdem Auctoris.

HUGs mijns dijra giøre eg skijra Gaafu þa, Nær good Samvitska er Grædd af Misska Og grimrre Præ, Jafnan liwfur i Lund er sæ, Er lijdur vel hvad strijder æ.

Þvi Gledennar-Hoot og Gedsens Boot þar græs til Sanns, Nær HErrans Fridur huggar og stidur Hiartad Manns, Andlegur Vermer Elskunar-Ranns Allar þijder Sorgernar hanns.

Þolennmæde er þarfleg Giæde og þienar vel,

vel, Þviad hun viñur, Þegar hun fiñur, Þrauta-El, Øllu Gulle eg ædra tel Umburdar-Lynde og stødugt Þel.

Stødugleike Stirkeñ eykur-i Strijde trwr, Hañ øruggt mun standa i øllum Vanda eins og Mwr, Þo rigne hardre Rauna-Skwr, Rijner hañ eigi Brioost um Wr.

Sierhvør Madur, I Gude gladur, Hañ gyrnest ai, Firr ad lijda Faared strijda eñ falla fraa, Hvørneñ sem hønum giør er ad gaa, Gud veit hañ sier naalægañ hiaa.

Job skal fiña ad mig vill miña, Þvi margt hañ leid, Leikur saa Roomur ad lifde hañ froomur i laangre Neyd, Þo sæe hañ fyrer saarañ Deyd, Sijns Guds Hiaalp-ar trwlega beid.

Joseph lijka lwde hin slijka Lijdan saar, Vid Þiaaningar Stunder hañ þolugur unde i Þrettaan Aar, Geck þo ut hañs giørvallt Faar, Ad gaf hañ sig ecke um minsta Haar.

David

David sijnde Dygda-Lynde saa O Ro tteñs Pioon, Pa undañ hañ flijde Ogna Strijde fyrer Absalon, Po Saul honum hygde saarlegt Tioon, Hañ sette aa Gud sitt Traust og Von.

Fleyrum Dæmum fliott vier kiæmum i Fræde hier: Nær Traust-hugadur Trw ar-Madur tekur ad sier, Hvad honum hellst til Handa ber, Heilagur Gud hañs Styrkureñ er.

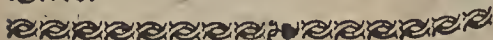
Pad Giæda-Valed get eg ei taled nie Saïsu þa, Nær Guddooms Ande gifter i Lynde goodum hiaa: Æfeñlega sæll er saa, Sem þar alldrei vijkur fraa.

Ok mijn þad er, Elsku Fader! Ad eiga i mier Gudlegt Hiarta, sem gierer skarta og Gediast þier, Pegar eg rámar Rauner ber Ragañ mig laat ei verda hier.

Eg gyrnest hrelldur, Gud miñ! helldur eñ Gull og Fed, Æ þiñ Frid til Vermers vid mitt veika Ged: Pwngar i gegnum Prauter eg ved, Nær þijdur Gud mier helldur med.

Prett=

Prettaan Erende eg Þegnum sende i þessum Od, Bid eg hañ hende blijdust Kvende og Börneñ good: Hreinse vora Hug-arens-Slood, HErrañs JESU Dijra Blood.

Kvæded
Skaps Boot/

Ejusd. Auctoris.

DO Esfide Vijsna Vissa vilie mier falla þwngt, Eyk eg Ydiu þessa ad afmaa Hriggdat-Punct, Ei veit Olldeñ hjr hvad añars Briootsted lijr, Optlega undañ Andlegum Saung Angrid burtu flijr, Sitt hefur sierhvört Siñe Og so fer Hyggiu miñe.

Þegar eg leinge þege og þeinke um sialf añ mig, Þa er sem Tregd og Trege take ad auka sig, Þvi gef eg mig greitt til eins Gled eñar Anda hreins, Ad berest ei Vidur ad Baale þvi, sem breña vill mier til Meins,

Gott

Gott er glodu Siñe, Ef Gud vorn høfum i Miñe.

Þvi skal ei mig þreyta ad þeynkia a Breiskleik miñ, Og gaa nær giort hef eg reita Gud vorn Fodureñ, Pad er Laan og Lag ad lifa so Aar og Dag, Ad gete Mañ lyndt vid Glede og Sorg, So grande ei hañs Hag, Hug-Prijde hæfelaata hafa þarf saa i Maata.

Af heitum Hugarens Rootum Harma eg soddañ Mein, Ad Brestur verdur a Bootum, Og berst sem Sioor vid Stein, Laata vill undañ lijtt Lasta Siñed strijdt, Endurnijungar Afled fiær ei fær Hiartad þijdt, Boled og beiskañ Vanda bijr þad mier til Handa.

Med klockvum Hug eg kalla, Christur! J Neyd a þig, Þvi Daudeñ med Dapran alla Daglega nalgast mig, Veik er Vorn og Boot ad voga honum a moot, Blessadur Guds Son brautst fyrer mig hañs Brodd og Heliar Spioot, Þvi orkar ei Looned arga Unga þijnum ad farga.

Mijk þu Sœter saarar, sem mier auka Pijn, Þitt Blood og Beniar klaarar Byrge yfer Lijteñ mijn, Eg veit fyrer vissañ Sañ, Ad vanta þig ecke kañ, Viliañ Maatteñ Vited og Naad, Mig veikañ ad græda Mañ, Nauner meiga ei mijnar met ast vid Digder þijnar.

Halltu aa Helgum Vege Hiartans-Fadereñ mier, So slæmur mig slijte eige Slægdar-Diøfull fraa þier, Hindradu Hollded mitt Sem hafa vill Edled sitt, Daudlegar Girnder dafna frekt Þvi Dig da Lijfed er stijft, Olm Naatturañ auma Ofiniøg leggst i Tauma.

Stadlaus er eg i Strijde staddur um margañ Dag, Giættu ad Gud miñ blijde, Hvad giører ad þiaa miñ Hag, Mein mijn iñre maa Madureñ eige siaa, Nema þu eirn sem Nijruñ sier, Og næst þeim lijka hiaa, Eg opt aa þvi kieñe Ad Angred Hiartad speñer.

Briooст mitt laat þu batna, Og Brwd-Kaups-Klæde naa, Saurugar Gyrnder siatna,

ſiatna, Sem þad ſtrijda a; Eg kalla nu komed ad mier Kvølld, ſem Vonlegt er, Daudeñ bæde og Doomureñ þiñ Daglega ad Høndum ſer, Tiaer ad teſia valla Þvi Tijmeñ giører ad kalla.

Mitt Andlegt Strijd um̃ Stunder, Stirdlega geingur mier; Ofañ a bæde og under ymeſt verd eg hier, Bæn er ſu miwkuſt mijn, Myſkunar Fader! til þijn, ad Sigur Sliijmu ſender mier Seinaſt þa Æfeñ dvijn, So eg ad Lyktum lende, Lauſnareñ hier i Hende.

Mijnu Maale eg venda a Myſkunar Vallded þitt; Griipa laat goodañ Enda Giørvallt Lijfs Skeid mitt, Þyrm þu mier DRotteñ þa, Nær þwngt vill falla uppa, Lidſemd veit mier, lifande Gud, So Lande mætte eg na, Stid mig, JESU Sterke! Ad ſtrijda under þijnu Merke.

Vitlega villda eg ſtofna, Þo veiklega gange þad, So vel mætte eg ſofna. Sijdañ hier hallaſt ad, Vil eg nu vera til Frids, Þvi vænte eg mier Lids, Kijs eg a þier

Ad

Ad komer þu mier til Christeña Maña Sids, J DROttens Otta dafna Og Digda Audnum safna.

Proted er þetta Kvæde, Puled a Mattar-Tijd, Horfeñ Hugarens Mæde og huggud Lundeñ blijd: Mergiud er Mærdeñ lijtt, Þvi Madureñ hefur sier slijtt; Skaps-Boot heiter Bragureñ heiñ, Med Bögunum hefe eg hañ hnijtt, Læt eg hier vid lenda, Lof sie Gude a Enda.

Jdrunar Kvæde.

Ejusd. Auct.

Eg Mañeskiañ Auma! Erfidt mier gaunga vill, Mattur er miñ lijtell ad asmaa mijn Ofkop ill, Þo lijde mijn Lijfs-Stund nauma og nauma.

Sva mijn Ellsta Mooder Aumlega giætte ad, Þa Ord Guds hun yfertrad, Eitt bioo mier Böled það, Sem kieña a allar Piooder og Piooder.

Og þo heñar Brot bætte Barned Gudz

ds Elskulegt, Vill mier samt veita tregt ad veriast Synda Sekt, Fell eg opt fareñ ad Mætte, og Mætte.

Synndernar sarrt mig meida, Sem bwa mier i hiaa, So hartt i Himeneñ naa, Hvort skal eg slija þeim fraa, Giora þær Gud miñ reidañ, og reidañ.

Sagt er ad Synndgist eige saa af Gude fæddur er, Hørd opt þvi hreiser sier Hugraun i Briooste mier, Tioon eykur mier saa Trege, og Trege.

Þvi eg þar a moot reyne Pwnglegañ Vanmaatt miñ, Vill hafa Viliañ siñ Vond Hollds Vellistingeñ Optar, Eñ eg þad greine, og greine.

Vill mier ei verda ad Raade Vidleitne Oñur eñ su, Flija med traustre Trw, Til mijns Skapara nu, Aan miñ Gud ei lijfur Naade, og Naade.

A Ferileñ froomra Maña flijta vil mier sem mest, Leggia af Lijteñ flest, Eñ Leidrietta mig sem best, Dragast a Veg Digdaña, og Digdaña.

Heyr

Heyr mig Helgaste JEsu, Hiartad mitt Endurnær, Pitt Blood þa Lækning liær, Ad lifnar miin Sæl og grær, Endurlijfgun miin ertu, og ertu.

Meir eñ Manasses Raunar Misgiort hefe eg vid þig, Hætteleg Heliar-Stig Heim trw eg sæktu mig, Ef Løstum mier epter launar, og launar.

Sodt hef eg Tijd og Toome, Tæplega sied ad niier, Brestur aa Bootum er, Bid eg þvi hriggur hier, Pyrm mier aa þijnum Doome, og Doome.

Nauda þu Nauder mijnar, Ad naumt er stodd miin Sæl, Fyrer daarlegt Diofuls Tæl, Dreck eg opt Hrigdar Skæl, Bæte þad Beniar þijnar, og þijnar.

Eg vil nu Illu aflæta, Og ala miñ Alldur skair, Hata mijn Heimsku-Aar, Eñ hyllast þijn Bodord klaar: Pier Gud miñ þvi vil eg jaata, og jaata.

Lijtt tekst mijn Lofan veika, Ef Lidsemd þijn er ei med, Styrk þu mitt sturlod G. D, Stioorn þijn mier verde lied, Oll mijn

Heit

Heit ellegar skeika, og skeika.

So leinge vil eg þvi lijsa sem Lijf er i Briooste mier, Ad Ønd mijn ejgnar sier, Eillijfa Hvijld hiaa þier, Þijn Ord mier þad aavijsa, og vijsa.

Gud Fader og Sonureñ goode, Greid-est þier Lof af mier, Allt eins þad eirneñ ber Ande Heilagur þier, Eirn Gud yfer allar Þiooder, og Þiooder.

Soddañ eitt Sorgar-Kvæde, Saung af audmiwkre Lund Madur, saa miste Blund Mieg opt aa Nætur-Stund, Miñ Gud vor Meineñ græde, og græde.

Fridar-Osk

Sr. Jons Magnussonar

J Laufaase.

Ton, Gude ste Lof ad Nootteñ diim nu endud er.

VEglegre Giæde i Verølld ecke veit eg nein, Eñ Edla Fridur og Asteñ hrein.

Kiærleikañ er þvi Konguriñ hædste kendur vid, Item, Þañ gooda Edla Frid.

Frelsareñ JEsus Fridarens kallast Foringe, Salomon er hañs Sañ-Nafne.

J Dwfu-Mynd hefur DRotteñs Ande dijrstur sicst, Þvi honum Fridureñ þocknast best.

Eingla-Skareñ Oskade Jordu allre hañs, A Fædingar Noottu Frelsarans.

Fridureñ Goode er Fiandans mesta Fær og Bañ, Utslockva vill þvi alltijd hañ.

Sem Ulfur Lioon og Eytrud D'jr gefa aungvañ Frid, Andskoteñ hefur sama Sid.

Eñ siaalfur JEsus sijnum lijker Saude vid, Og Deyrdar-Meñ hañ kallar Kid.

Eindrægne og Fridur er þad fagra Audkeñe, Er sier vill Gud aa sijnu Fe.

Sprock og David Samsaga verda, Og sega þægt Gude, Og lijka Foolke frægt.

Ef Brædur og Hiooneñ bwa aasamt med

med blijdum Frid, Og Naabwarner geyma Grid.

Hvort Rijke sem i sialfu sier er sundurþickt, Jñañ skams verdur Eydeligt.

Pa Sveinar DRottens Samhuga voru Señulaust, Frelsareñ kom med Fridar-Raust.

Añars Heims hafa þeir Utvolldu Elskañ Frid: Hier fyrer eg þig, HErra! bid.

Send mier Naad fyrst so sialfañ þig eg sæt'est vid, Samvitskañ añars fær ei Frid:

Þar næst bid eg, Ad þu mier legger þar til Lid, Ad gete forlijkast gott Foolk vid.

Einkum gef þu mier Anda þiñ, Miñ Elskhuge! Ad Ast-Vinum eg Samlyndur sie.

Vertu æ mille mijn og þeirra Midell sæ, Jafnt sem David og Jonatha.

Um þolugt Siñe þig bid eg, Ef þad til ber, Nockud kuñe ad moodgast mier;

Ad sijst iñkome særleg He'pt i Siñe og Brioost, Helldur ad gete eg hrundid

Pioost.

Mier lijka ef vid mijna kañ ad missijnast, Flioott lát oss aptur forlijkast.

Ad riene oss firre Neide eñ nidur-reñur Sool, Vallt er vort Lijf og Luckuhiool.

Andskotañ hept og illa Meñ sem opt og þratt, Vinættu spilla og værne Satt.

Vid. Ill-Meñe lát mig alldrei binda Ást og Trigd, Hvørier ei hafa Dæd nie Dygd.

Po nockur hafe giort mier Grand eg gleyma vil, Pad legg þu DRotteñ þeim ej til.

Gef mier og Kvitt þad goodum Meñum giorda eg moot, A Misgiørd miñe vijn þu Boot.

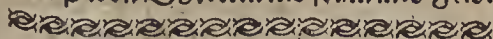
Fvolk mitt lát hallda Frid og Spekt, Eñ fordast Strijd, Burt tak fra mijnum Bæ Misklijd.

Frelsareñ gef eg fram drage mitt Frid-samt Lijf, Eñ varest Hatur, Kiælu og Kijf.

Skapareñ gef eg skickañlega skiliest vid,

Piñ

Þiñ Þreon DRottñ leid fram med Frid.

Bænar Vess /

Eignad Logmañenum

Hr. P. J. S. Vidalin.

JEsu Hiartans Hug-Svolun miin, Hiartad og Sæleñ flijr til þijn, Angrud af ymsre Striidu, Synd-eñ mijn þiakar aumre Ond, Ottast mæ eg þiñ Reide-Vond, AE! Væg og veit mier Vlijdu, JEsu! JEsu! Gef mier Rad og gief mier Rad, So glatest eige, Þreing mier ecke fra þijnum Veige.

Eg sel Sal mijna AEru og Lijf, Em-bætte og Rad allt þiñe Hlijf, JEsu, mijn Hialpar-Hella! Augunum mæne eg til þijn, Aftar-Þele vend þu til mijn, Hvad helst sem vill mig hrella, JEsu! JEsu! Frels mig af livotre Flærdar-Root og Fianda miña, Eg skal þier Lofgiord uñ AEfe iña.

* * * * * * * * *

HUGVEKJA
og Andlæts-Bæn
Sr. Sigurdar Jonssonar
J Prest-Hoolum.

Ton, Hærsta Lof af Hiartans Grunne, etc.

HEyrdu Fader hætt eg kalla, Hiartad mitt æ Kne skalfalla, Bid eg þig um̃ Adstod alla Einkanlega i Daudans Tijd.

VEit eg HErra Vondsku mijna, Veit eg eirnen̄ Reide þijna, Veit eg grim̃ er Vijtes-Pijna, Veit eg hord er Daudans Tijd.

GJorder mijnar i Glæpum vande, Geing eg vafen̄ Synda-Bande, Þvi hvetur mig þin̄ Helge Ande, Ad hyxa um̃ mijna Daudans-Tijd.

VJda Braut i Verkum stilla, Vondsku lætur Hiartad villa, Hvør svo lifer æ sæ illa Afgaungs-Von i Daudans-Tijd.

Eins

EJns er eg i Syndum sekur, Sem þa Hanañ Fidred þekur; Þetta fyrst mig þar til vekur, Ad þeinkia uñ mijna Daudans-Tijd.

KEmur lijka af Synda-Seide Saññarlega DRottens Reide, Þetta og añad oss til leide, Ad athuga vora Daudans Tijd.

ÞRidiu Grein ef þetta fremur, Þar af mikel Gagnsemd kemur, Hvør sig þar til Tijdum temur, Ad tala og þeinkia uñ Daudans-Tijd.

AF þvi kiemur þad allra fyrsta, Ei mun þig til Synda lista, Þetta Gagn hiaa þeim nun gista, Sem þeinkia opt uñ Daudans-Tijd.

SVo fraa eg ad Syrach seige, Syndga mun saa Madur eige, Sem hyxar opt a hverium Dege, Uñ Heimfør sijna og Daudans-Tijd.

LJjse sijnu varfær verdur, Vondsku-Bruñur er nidur fergdur hiaa þeim, sem fyrer þetta er gierdur, Ad þeinkia uñ sij-

na Dauda-Tijd.

GOtt er þad ad gleyma Syndum, Og gaanga ei epter Heime blindum, Miked Gagn er Maña-Kyndum, Ad miñast þratt a Dauda-Tijd.

UNdra Augun Agyrnd sedur, Ad elska Fed, Pad margañ skedur, Andlegt Goods þañ Auma gledur, Sem epter þreyer Daudans-Tijd.

RAAd er þad ad vakna vidur, Og vondar Gyrnder kefia nidur, Samvitskañ so mætte midur Meida oss i Daudans-Tijd.

DAude, veit eg, Dvelur eige, Daude er viis a hvorium Dege, Daudans Grimd ei Brivosted beige; Bwum oss vid Daudans Tijd.

ALLra vor hefur Æfe-Enda, Iller Meñ i Kvolum lenda, Idran skal hvi undañ senda, Adur eñ kiemur Daudans-Tijd.

REide þijna Hærste HErra! Heypt og Bræde lattu þverra, Oss þvi cang-

rar vort hid Verra, Væg þu oſs i Daudans Tijd.

JEſu Bæner, Aſt og Under, Allar JEſu Piijſlar Stunder, Elſku Fader! Wiijd grunder, Og aumka mig i Daudans Tijd.

O Vor JEſu Edſte Goode! O vor JEſu Poleñmoode! Þvo þu mig i þijnu Bloode, Þegar mijn kiemur Dauda Tijd.

NOckud ad þo ama meige Oſs aa þeſſum Holldſens Vege, Goode HErra! Gleym oſs eige, Gief oſs hæga Daudans Tijd.

SYnda Lijnu og vort hid Verra, Virdstu, JEſu! af ad þerra, Þitt Riettlæte Hærſte HErra, Hylie mig i Daudans Tijd.

SYnder ecke mijnar mundu, Miñ O Rotteñ aa Dauda Stundu, JEſu Bleſſad Blood af Undum blæde aa mig i Daudans Tijd.

OSS þo Sathan veida vilie, Vegna
Synda Hiartad kylie, Madureñ JE-
sus mille-skilie Mijn og hañs i Daudans-
Tijd.

NAAvist Guds i Neyd og Pijnum,
Nærvist Guds med Einglum sijnum,
Hæge og line Meinum mijnum, Mijn þa
nælaast Daudans-Tijd.

A Þa Daudans Dwr vill detta, D Ro-
tteñ virdstu underlietta, Laat mig hafa
þa Jdran rietta, Og Drugga Von i
Daudans-Tijd.

R Ettu ad mier Hiælpar-Hendur, Hat-
are miñ þa nærre stendur, Send þu
Eingla Vakt og Verndur, Veikre Sal
i Daudans-Tijd.

OG þo nockud Ogna meige, Oss at þess-
um Holldsens Vege, Goode JEsu! Gle-
ym mier eige, Gef mier hæga Daudans-
Tijd.

HErrans JEsu Holld i Braude, HErr-
ans JEsu Dreyreñ Raude, HErr-
ans JEsu harde Daude, Hæge mier i
Dauds-

AUll þau Saar og Syndabirde, Oll þau Taar sem JEsus syrgde, Ollumelgeñ ad mier girde, J Andlaate og Daudans-Tijd.

NAAdar-Bruñur er Firdar-fundu, Ferskur er hañ a hvorre Stundu, Hañ þvi reñe ur HErrans Undum, Uñ Hiartad mitt i Daudans-Tijd.

SJaadu ei miña Synda-Galla, Saalar miñar Ovine alla, Laattu, O Drotteñ, faangna falla, Eñ frelsa mig i Daudans-Tijd.

A Thvarf mitt og einka Hæle, Ertu JEsu, Brooder sæle, Jllt þijn Saareñ fraa mier fæle, Eñ frelsadu mig i Daudans-Tijd.

NÆr sem dvijnar Nauda-Kerra, Nær sem Æfe-Stunder þverra, Sie þa Bæn miin, sæte HErra! Pitt Sijdasta Ord i Daudans-Tijd.

DAudeñ þa fyrer Dyrunum stendur, Og Dagur miñ er ute og endur, Fader

 i þijnar

i þijnar Fridar-Hendur, Sel eg Sæl i Daudans-Tijd.

LJTtu hijngad Hærste Fader! Sem til hiña er ern sofnader, Hiedañ forunt Hiarta-glader, Þvi Hættulaus er Daudans-Tijd.

ALLra Handa Eymd og Pijnu, alljt þu at Barne þijnu, Og lat hægiast Meine mijnu, Mijn þa nælgast Daudans-Tijd.

TRwe Fader! Heyrdu Hlioðed; Hropar til þijn JEsu Blooded! Vors Elsku Fodurs Unda Flooded, Sie Offur mitt i Daudans Tijd.

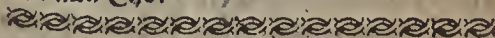
SNwdu alldrei Augum þijnum, J frá JEsu Broodur mijnum, Blooded hañs med hordum Pijnum, Hiælpe mier i Daudans Pijn.

BJd eg þig þitt Barn ad heyra, Bid eg þig fyrer JEsu Dreyra, Birg þu ecke aptur Eyra, Vid Andvarp mitt i Daudans Tijd.

Ædste

Æ Ofte Gud sem alla græder, Og Andskotañ i burtu hræder, Nem miñ Anda upp i Hæder, Jñ til þijn at Daudans Tijd.

NU vil eg med Hiartans-Hondum, Hallda hier i Maitum vondum, Og lofa þig med þijnum Londum, Pad sie vijst uñ alla Tijd.

Epterfylgia Fatein

Amiñingar og Uppvak ningar Kvæde til Digda og Mañ-Kosta, Eñ moot Athugaleyse og Agyrnd.

ARGALENN/

Ordtur Af

Sr. Olafe Einarssyne, 1627.

Ton, Tunga mijn af Hiarta bliovde.

ALLsvalldande Eingla og Maña; Edla Kougur Fader og Gud, sem Daudum veitter Son þiñ saña,

Saalum vorum Lijfsens Braud, Stijrer hædstu Stiornu Rana Styrk þu oss i allre Naud.

Seiner erum vær Gud min aller Gyrn þum Hollds og Syndum i, Par fyrer miog til Prieotsku haller, Pesse Spilling velldur þvi, Po uppai oss med Ordum kaller, Umboot sein er Lijfsens nij.

Naudug tekur Hrijsed, HErra, Hond eñ miwka Lokfsens þijn, Pegar Foolked verdur verra, Og Virding Ordsins hiar þvi dvijn, Pijn mikla giorer þa Myskun þverra, Magnast Straff og Hefndar Pijn.

Eñ ef nockur ydrast siña Afbrota med hreiñe Trw, Og sier snijr til Orda þiña: Angra giorer þig Hirting su, Lætur Naad og Lijfgan siña; Lijser þessu i Ritning þu.

Oss hefur þu ollum Gjædum Audgad bestu, DRottiñ miñ, Ord þitt sendt af Himna Hædum, Hier med giefed Vollden sviñ, Svo Kiñing þiñe i Naadum nædum, Nijstu oss ecke Sverdiñ stiñ.

Allt sem kuñe oss ad veita Aumum hefur læted i Tie, DRotteñ miñ þitt Hiartad heita, Heidur þier og Dijrdeñ sie, Saart er þig til Reide ad reita, Rijke Fader af Nædeñe.

Jsland sem var Vijn-Tried sæta, Vijgt og plantad af þier fyrst, Konga liest þess Gooda giæta, Gafst þvi margañ fagrañ Kvist, Og Kieñemeñ, sem Boled bæta, Budu heidra JEsum Christ.

Eirneñ hofdu æreñ Grooda, Aud og Heidur laungañ Tijd, Framar eñ kuñe i Letur ad liooda, Edur lijsa nockurt Odar-Smijd, Ordenu þijnu Edla gooda, Aarsgiæskañ þvi filgde blijd.

Eñ fyrer þad þitt Orded hreina er foraktad DRotteñ nu, Flester stunda Agyrnd eina Jslands Meñ enn hafna Trw, Jllskur Maña ei sier leyna, Er þvi vallda ad Reidest þu.

Blood-Skamer sem Lijgeñ lioota, Lete, Reide, Okrid vest, Giæden af oss bestu brioota, Bolvan filger Syndum flest, J

Lostum þessum Lijder hrioota, Leidrietting, eñ hverge fiest.

Preiit er, HErra! Poleñmæde þijn af Syndum Jslands, Teikneñ þiñar beisku Bræde Birtast ollum nu til Saañs, Hver sa i burtu giorvoll Giæde, Girder um oss Eymda Krans.

A Himnum, Ejer, Lopte og Lææde, List hefur oss Teikneñ morg, ædur eñ Doo mureñ byrtest brææde, Ef bætast villde Prioot ſkañ org, Edla Faderen oss þu Naader, Erum vier Borneñ harla korg.

Sijna Byrtu Sooleñ klaara, Svo og Tungled missa nu, Lopted sender Læke Taara, lijser Hrijse Stiarnañ su, Eyding Landi sijner saara, Siest hiaa flestum eing eñ Trw.

Hretvidreñ og Stormar strijder Stan da jafnañ oss i moot, Meñ og Fienad mik lar Hrijder Myrda þraatt med Dauldleg Spioot; Sialdañ Dagarner siaast nu blijder, Soddañ vallda Verkeñ lioot.

Siaafar Bilgiur grenia giarnañ Glei pa

pa vilia Meñ og Land, Ef þeim DRotteñ vill ei varna Vijda giøra Bigdum Grand, Borneñ þriooſt af Bræde hardna, Og brivota Skipeñ opt vid Sand.

Furduleger Fiſkar vijda Færaſt upp ur diwpum Siaa, Sem Reide Guds oſs þañeñ þijda Peim ſtaar Letred prentad aa, Og biturleg Sverdeñ bweñ ad ſtrijda, Blygdaſt Meñ er þetta ſiaa.

Fenad Maña Faar og Mæde Fella nid ur ſkiott i Straa, Hunda, Refe og Heſta Æde Hroñum Dauda giørde ad ſlaa, Furdulega Burde bæde Og breiſkta Sko oga lijta maa.

Ormum rigndu Himna Haller Haudred yfer, eins og Snioo, Rætur Graſa riſu þeir aller; Reide Guds þar under bioo, Heyrduſt Breſter i Heklu ſnialler, Hun þa Loganum ur ſier ſpioo.

Baaled ſprettur ur Votnum vijdum, Vodalegt, og Joklum haa, Hoggorms upp af Storme ſtrijdum Steorar Buſter maatte ſiaa, Ægde eirneñ Landſens Lijd

um Lifrad Blooded Sioonum aa.

Hrørna taka giorvøll Giæde, Graſed þar ſem aadur var, Siaaſt nu berar Sanda-Hæder, Sumſtadar vex ecke par, Til Onijtes ſig Madureñ mæder Ad myliaa Volleñ Reinarnar.

Sumar-Stundeñ ſtitteſt lijka, Stirdna' taka Vor og Hauſt, Vetur høfum Vedra-rijka, Vænuſt dvijnar Fugla-Rauſt, Eingeñ miñeſt Anaud ſlijka, Elſkum þar fyrer Heimeñ lauſt.

Hrørna Griper, Grøſeñ dofna, Giæde Siaafar hverfa med, Biørgeñ þraatt aa Bigder klofna, Bæde deyda Meñ og Fe, Jardſkiaalſtarner Eyding ſtofna, Jslande þad ſaaum ſied.

Hallæred med Hwngurs-Pijnu, Hrædelegaña Tijdeñ dijr, Kvelur oſs med Okre ſijnu, Eirneñ Varañ Danſka rijr, Eing eñ mijker Angurs-Lijnu Jslande, Nie Forſvar bijr.

Mwtur taka ad orka øllu, Jllvirkiana heidrameſt, Rijkia þær i Herra-Høllum, Heyraſt

Heyrast ecke Mœlen̄ best, Þvi liggur Hag ur Lands vid Spiollum, Leidriettingen̄ hvorge siest.

Herrar Landsens heyrast eige, Hrædast lijka satt ad tiaa, Volldeñ þeinkia missa meige, Munu þvi illa ad Lande gaa, Komed er fram̄ ad Dooma-Dege, DRottens vottar þetta Spaa.

Underlaged allra Pioода erum ordner i Lande hier, Utlendsker sem yfer oss biooда Eru Hofud en̄ Halen̄ vier; Þessu hootar Guds Ord gooda, Geingur oss sem maklegt er.

Kienar eirneñ Rækten̄ Klerka, Rijker stunda Mam̄onin̄, Hiner Fœtæku verda ad verka, Valla faa þeir þo Maten̄; Faren̄ er Kyrkiu Stioornen̄ sterka, Styrktu nu DRotten̄ Hoopen̄ þin̄.

Orde DRottens ecke skeita, In̄biggiarar Landsens nu, Epter Gyrndum illum breita, Ut er slokeñ giorvoll Trw, Einga Prestum Virding veita, Vill Forsktun magnast su.

Hv-

Hvad sem skylldu Gude giallda, Og Giæda rijku Orde hañs, Agiarner þvi iñe halda, Edur læta a Greidslu Stans, Þar fyrer Anaud Hundradfallda, Hrepp er Lijdur Islands.

Mynneñ nockrar Maña-Siñu Med þeim Gømlu epter siest, Eñ þad unga Fool ked fiñum, Flestallt tekur ad haga sier vest, Forelldrum þo sagdt sie sviñum, Sijn ad aga Børneñ best.

Stioorneñ Hwss er stodd i Fære, Stijfeñ eru Hiw og Børn, Þetta mægnast Aar fra Aare, Uppelldes er Lijdnum Þorfn, Dettur a haug Doomureñ sære, Og DRotteñs Reideñ Hefndargiorn.

Allt Ranglæte yfergnæfer, Elskañ Bræhra koolnud er, A trwañ Vin þu hverge hæfer, Hosfustañ og Digdeñ þver, Raadugar hia Rødrum svæfer, Eñ nu hia þeim, Sem Mæltok tier.

Okiend Þiood ur ødrum Londum, Utbweñ med Vopneñ Preñ, Grijpa Fed med grimunt Hondum, Og gaunga yfer

Land=

Landsens Meñ, Varnarlauser vier þvi
stondum, Vijst i Fare aller señ.

Samviñskuñar kalldur Kvijde, Kval-
ning Salar helta mæ, Marga under legg
ur Lijde, Lietter sumum epter æ, Eñ adrer
ur þvi straunga Strijde, Stockva mædd-
er Heime fræ.

Sig og adra marger myrda, Magnast
Neide Andskotans, Ecke par um Hoor-
doom hirda, Hverge verdur æ Ligum
Stans, Okur og Pioofnad einkis virda,
Inbyggiarar þessa Lands.

Hier fyrer af Hvngurs-Pijnu, Hroñ-
um Foolked nidur doo, Epter DMotteñ
Orde þijnu adra Bræde Daudeñ sloo,
Og Spitelskañ med Sarum sijnum,
Samañ Meñ i Heliu droo.

Magnast eirneñ Sootteñ Sara, Sull
er, Mæde, Kauneñ vest, Fæster bijda Elle
Aara, Ut af fellur Bloomstred flest, Kañ
eg ei fyrer Treganum Tara, Ad telia þad
oss plægar mest.

Hundrud mörgum hefur loogad Hrijs

ed þetta Landsens Lijd, Eins og Kvíste Dreñ Skoogar, Edur feike Dupte Hr-ijd, Kiemur nu hier, æ bæda Booga, Boolu-Soottar harda Hrijd.

Eins og Mær sig eingeñ setur, upp æ mote Reide hañs, Borneñ þrioctsk t:l Bæna hvetur, A Brædeñe so verde Sta-ns, Þvi sveimar Plægañ Sumar og Vetur, Sierhvorn yfer Kiælkañ Lands.

Himna Fodurnum hardla reidum, Holl dum þvi med Bænar-Mætt, Borneñ good; Hañs Bræde eydum, Blindañ hot-um Synda Hætt, Hañs yfer oss Hylle leidum, Hlioota munum þa Vægd og Sætt.

Af ollu Hiarta eg þig beide, Elskurijke Fadereñ miñ, Mijktu þijna miklu Reide, Milldastañ fyrer Soneñ þiñ, So Lijdum þiædum Landseñs eyde, Leingur eingum Boolañ stiñ.

Læt þier nægia Mañ-Fall mesta, Miss-er Vina, Sorg og Præ, Er liestu koma æ Lijde flesta, Er Lands-Fioordunga

byggdu

bygg[illegible]Þria, Austfiordum send Eingel besta, Jllre Soott ad hamla fraa.

Ei fyrer þad vier ødrum betre, Af þier høfum slijkt forþient, Þvi þad siest i lioosu Letre, Ad lijka hafe oss Synder hent, Helldur þad fyrer hørdum Vetre, Hier vard ædur Mañ-Fall Preñt.

Af Plaagum erum mørgum mooder, Millde Fader! Børn þijn kiær, Hrijslu þessa aa Heidnar Þiooder, HErra, vend og straffa þær, Fyrer þiñ Son vorn besta Broodur, Bidium hañs i Nafñe vær.

Fyrergief oss Saurgan Synda, Send i Hiortun Andañ þiñ, Upplijse hañ Brioosted blinda, Bæte Trweñ Lifnadiñ; Virstu Aster vorar binda, Vid þitt Orded ORotteñ miñ.

Nafn þitt eingeñ dijrkar daudur, Dupti i, nie þackar hier, Edur vijdt um̃ Himen og Haudur Hiaalpræde þitt kuñgiorer, Laaten, Sweñ, Folur og Snaudur, Framar ei þijn Verkeñ tier:

Lauttu Fader oss Lijfe hallda, Laang-mædd-

mæddum til Hiaalpar kom, P[illegible]tyſk-
un Puſundfallda, Piñ laat vi[illegible]rvaug-
añ Doom, So vier kynum glader ad giall
da; Gud, þier Lof med ſætum Room.
Abraham fyrer Blijdum Broodur
Bad, og heyrdur af þier var, Af Sodo-
ma leiddeſt Loth ſo goodur, Ad Logeñ ſkad-
ade ecke par, Fyrer Iſrael var Moſes
moodur, Mijkte Reide og Plaagurnar.
Dav'd Kongur Hiarta heitur, Hiellt
ſier ſo vid Bænar Maatt, Pa Drepſoott-
ar hid ſaara Eitur, Siotijge Puſund fell-
de braatt, Muſteres hiñ riette Reitur,
R:idd:r vard og feingeñ Saatt.
Eg bid ſo fyrer Auſtur-Sveitum, Af-
maa Gud ei þeñañ Reit, Betrun Lijfs þi-
er, HErra, heitum, Hiaalp oſs þar til ſiaalf
ur veit, G:ordum aadur Glæpum neitum,
Eñ G:oods forum i Epterleit.
A þriootſka Meñ og þeirra Sæde, Og
pa ſem ongver Raada vid, Er forſmaa þij-
na Poleñmæde, Pa laat danſa Heliar-
Stig, Audmiwka þijn Giæſkañ græde,

Goodfwsinn eg Líknar bid.

Fodur miñ og froóma Moodur, Fræga Brædur Systur med, Affspreinged og allañ Groodur, Æru, Heidur, Goots og Fed, Fader Himnaña geymdu goodur, Giør eñ fæ eg umbeded.

Vijn Tried mitt og Vidsmiørs Kvíste, Vernda eirneñ Plaagum frær, Illur Vetur eckert hríste, Af þeim Bloom nie felle þa, Til Elle-Da-a eg bid víste, Eirneñ mig þeim Naadeñ hiaa.

Ei laat Kvíñu Eckiu mijna, Edur verda Fodurlaus Born, Gud miñ fyrer Gæsku þijna, Gief oss Lijf og holla Vorn, Ammunt Aumum Adstod sijna, Sýrun þijna Heyre Lijknargiørn.

Kongeñ vorn og Yfer-Meñ alla, Edla-Fadereñ Blessa þu, Laat þa aldrei fraa þier falla, Fasta gief þeim aa þig Trw, Nær til þijn i Prautum kalla, Peirra Bæner uppfyll þu.

Undergiefnum Lijd aa Laade, Lientu þar til Andañ þiñ, Ad Yfermaña riettu Raa-

de, Ræda giøre um̃ Vilian̄ þin̄, So Jller hafe ecke ad Haide, Evangelium̃, O Rotten̄ min̄.

Aptur send oss Aaren̄ goodu, Jslande lát gannga vel; Geymdu oss fyrer grim̃um Plvodum, Glæpum, Soott og hardre Hel, Slisum, Faare og Sathan Odumi; Siælfum hier eg Landed sel.

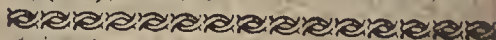
Safna Christne saman̄ þin̄e, Sæte Fader i Lande-hier, Vertu þar med Ord þitt in̄e, Ahyggiu fyrer hen̄e ber, Svo mun Eymd og Sorgen̄ min̄e. Sæ hefur allt sem treyster hier.

ANSALE skal Jslands heita, Odarsmijde þetta mitt, Hvor þad setur i Hiartans Reita, Honum giefest Synden̄ kvitt; Gott er til þijn Lids ad leita, Lofad sie O Rotten̄ Nafned þitt.

Idem.

Futrietter O Rotten̄ á þig Hond med Vonden̄, Trwdu, en̄ hirt ei hrædast, Svo hefur þu an Efa, Nadugan̄ Gud goodan̄, Po gannge at Krossen̄ strangur;

ur; Lijd, bijd, Laat hañ Rada, Svo liñ er, Pu yferviñur.

Upphvatning/

Til Guds Otta og mboote Fegyrne.

Kvedeñ Af

Sr. Biarna Gissurssyne.

Elska skalltu goodañ Gud, Og giora hañs Viliañ Eina, Pu munt reyna, ad pad er Booteñ Meina.

Adams Barna er Arfureñ sar, Audeñ Heims ad gyrnast æ, Hañ ad eiga og honum ad naa, Hallda pau Luckn beina, Pu munt reyna pad er ei Booteñ Meina.

Sæt Guds Ordeñ sijna oss eñ, Ad so hefur jafnañ Heimureñ Meted og aktad Mamoneñ, Sem Mattugañ Gud alleina: Pu munt reyna pad er ei Booteñ Meina.

Vinureñ goodur vito skalltu, Ad Verolldeñ hefur falsk Trw, Siñ hun fyller

Sulltar-Bw med Silfur og Edal Steina, Pu munt reyna pad er ei Booteñ Meina.

India-Lond og sūur slijk, Eru ad Giæd um noogu rijk, Pad duger ei meir eñ swoeñ Slijk, Fiøred i Bwk ad treina, Pu munt reyna ad pad er ei Booteñ Meina.

Bulltu Kongar ur Volldum brætt, Virduleger æ margañ Hætt, Po peir hefde i hvørre Ætt, Hundrad marga Sveina, Pu munt reyna pad er ei Booteñ Meina.

Lijka er margur i Lande hier, Sem lister pad sem faanijtt er, J Leyne-Pokañ ad lymska sier; Lund hefur ecke seina, Pu munt reyna pad er ei Booteñ Meina.

Margur hefur i mestre Akt; Misgott fañ i Seckeñ lagt; Stundleg Faung og Maura-Makt, Metur ei Daudeñ neina, Pu munt reyna pad er ei Booteñ Meina.

Hvar sem Madur um Heimeñ gaar, Hañ po ad lifde Pusund Aar, Pa Daudans kemur hid dapra Faar; Duger sier ecke

ecke ad leyna ; Þu munt reyna þad er ei Booteñ Meina.

Bægt mun þeirre Bigd ad nær, Sem broteſt gletur ei Daudeñ æ, Sierhvør Ottaſt Madureñ mæ, Hañs mektugu Heliar-Fleina: Þu munt reyna þad er ei Booteñ Meina.

Þo ætte Madureñ allañ Heim, Upp-fylldañ med Gull og Seim, Giæte hañ ſijſt med Giædum þeim, Giefed ſier Lijfs-Stund Eina, Þu munt reyna þad er ei Booteñ Beina.

Þvi vil eg kieña þier fyrer vijſt, Þu miſt Brooder! Hendta Liſt, ſo þu nær i Veralldar Viſt Veglegum Fararbeina, Þu munt reyna ad þad er Booteñ Meina.

Orded Guds er Edla Sæd, Sem oll-um bijdur DRottens Ræd, Himneſkt Lioos og Lijfnar-Ræd, Linuneñ allra Meina; Þu munt reyna þad er Booteñ Meina.

Opna þu Hiartans iñſta Siood, So æſkelegaſta JEſu Blood, Take þar iñ med

Tara-Flood, Trwenn fogur og hreina,
Pu muut reyna þad er Bootenn Meina.

Athuga skalltu, Elskhuge minn, Ad utþijsa eck-Drottenn þinn, Hann giefur Lioos i Hiartad inn, Pa hiner af Sorgum kveina, Pu munt reyna þad er Bootenn Meina.

Par fyrer jafnann þeink uppaa, Pegar þid Daudann kieppa aa, Hvad mune veita Hölldum þa Heimurenn illra Greina: Pu munt reyna þad er Bootenn Meina.

Lundenn þijn sie lipur og fliot, Ad losa þig burt ur Synda-Noot, Ydran þijna og Yferboot ofmiog laat ei seina, Pu munt reyna þad er Bootenn Meina.

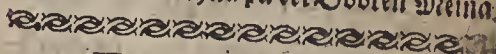
Mannfals Pijnged mikla þad, Sem Menn og Konur flyckiast ad, Lattu vera þitt Lestrar-Blad, Umm Lijfs-Stund Eina og Eina; Pu munt reyna ad þad er Bootenn Meina.

Mammons-Vinurenn margur saa, Sem miog var digur ad horfa aa, J lægra Halldeð lijtur þa, med lwrlega Hvarma-Steina,

Steina: Þu munt reyna þad er ei Booteñ Meina.

Angur og Pijna Ogn og Faar, Sem Ogudlegum hwed til stæar, Vara hlijtúr uñ eilijf Aar og Elldureñ Breñesteina, Þu munt reyna þad er ei Booteñ Meina.

Folnad Korn uñ Fræda-Jord, Fell, ur, og þesse Liooda-Giord, Mikle þig bæde Meñ og Hiord, Millden Dreñ og Eina, Þad munum reyna þu ert Booteñ Meina.

EJUSDEM

Fyrer Mañons Miñe.

Ton: Añars Erende rekur, etc.

Naar eg Eirn, sem adrer, Jñbor, Lest hef i Veralldar-Skyn, Voru þa faaar Fiadrer, Fatnadur ei nie Næringeñ, Fyrsta Hliood Vein og Væla, til Varnar stood Oop og Skiæla, Dræblautt Jood hafde ei Styrk ad mæla, Forelldrar Giædsku gooder, Giættu

 þa

þa vel ad Efnum mijn, Hiartans miwk-lata Mooder, Munder ei tijna Digdum þijn; Lagde ai Brioost Mioolkur-Mañ-eñ, Mijste Pioost Dygda-Svañeñ, Vir-te eg lioost, Breitte hün vid mig þañeñ.

Helgañ Hartignar Skrwda, Hrepta eg fyrst i Skijrnar-Sa, Svartañ Synd aña Dwda, Sañlega liet eg epter þa, Laug eñ hrein, Lietter Nauda, Einar Mein Drotteñs Sauda, Græding ein, Giefur Lijf fyrer Dauda.

Christneñar glorvoll Giæde, Gaf mier ad eiga DRotteñ Gud, Ord hañs er Edla Sæde, Andar-Styrkur og Lijffens-Brand; Trwna lier, Lijffens-Parta, Lijtum ver, Mañsens Hiarta, Lætur hier lioost fyrer DRottne skarta.

Endurnijungar-Ande, Oblugañ fyrer Krapteñ siñ, Fæniitu Mañs Forstande Færer þad Lioos i Brioosted iñ, Giefur List Gude ad trwa, Gooda Vist Honum ad bwa, Eiga Christ, Og alldrei fra honum snwa.

Hver sem ad þetta þiggur, Packlaatur Fyllde Gude saa, A honum ecki liggur, Lijferned gott ad stunda aa, Hallda Str-ijd, Heimeñ flija, Hvoriaſt Tijd Fraa sier mija, Svørtum Lijd Satans Vondsku Pija.

Hoopureñ Heimsens Lijda, Huxar ei þar uñ soddañ Fe; Glans og Fordilldeñ frijda, Fiell honum betur, Vona eg sie; Aġvrnd rær Under blinda, Ecke slær Hogged Vinda, J Dag og Giær Dreg-ur i Baggañ Synda.

Christur med Kaapu Rauda, Krans-eñ Þyrna og Reyreñ siñ, Hañ maa drag-aſt til Dauda; Daafallegre er Mamoniñ! Hañ er Gull, Hefur Mæte, Hws giører full, og Tignar-Sæte, Setur Null aa Signad Guds Rietlæte.

Mamon er miøg Tignadur, Marga hef ur hañ under sier, Hañs Velldes Hofud-Stadur Heims-Kringlañ fogur sijneſt mier, Herrañ saa Hefur nu leinge, Hall-aſt aa Veralldar-Geinge, DRottne fraa

Oreged Otal Meinge.

Su hefur Vondsku Villa Vafest um̃ Mam̃ons Under-Meñ, Ad þeir hafa og hylla, hañ, Fyrer Gud og DRotteñ siñ, Lijf og Sæl honum ad hneigia, Hañs fyr er Skæl Kne sijn beigia, Hugur og Mæl Er honum ad Lifa og Deya.

Sañ-Christner siæ og þeckia Satans þad vera forna List, Heimsens Borneñ ad bleckia, Og bægia þeim so fræ Himna-Vist, Viel hañ bijr, Vondt forgyller, Veikañ lijr, Sañleik spiller, Giædunum snijr J Gud, og Trwna viller.

Hrædeleg Mam̃ons Myndeñ Mak-lega skielfer Christeñ Mañ, Heita mæ Hroopleg Synden, Ad hafna Gude eñ vijrdka hañ: Arnar-Klær honum haga, Hremsur þær Til sijn draga, Fyrr og nær, Flest i sollteñ Maga.

Gneistar ur Augum gaanga, Gined er vijdt eñ Kviduren stoor, Etijd hañ epter-langar, Allt ad gleypa sem dirwpur Si-sor; Hoggorms mæ Hijded snauda, Og

Halañ

Halañ sia Bweñ til Nauda, Honum fra, Hogged er vijst i Dauda.

Þetta Bølfad Bijlæte, Borest hefur um̃ Heimeñ krijng, Giører þvi Guds Hæ Sæte, Gomul Andskotans Forordning : Soddañ hæ Svika-Tæleñ Sañast, þa Dauda Skæleñ, Dreckast æ, Eñ dettur i Vijte Sæleñ.

Reyner þad Mwgureñ marge Mam̃ons Barna i Verølld hier, Ad hañ ei Bwknum biarge, Þa brædur Daude ad Høndum fer, Er þa Vein, Otte, Yggur, Andar Kvein, Moodureñ hriggur, Hiæspeñ sein, J Hrwgunum epterliggur.

Afguda-Dijrkun alla, Eilijfur DRotteñ! Tak mier fra, Læt mig ei fra þier falla, Fast þo Verølldeñ strijde æ, Lijkna mier, Læt mig reyna, Linun hier Allra Meina, Ad eg hiæ þier Erfe Liooføed hreina.

Amisi

Aminningar-Vijsa /

Ad fara vel med Guds Gafur.

Ejusdem.

Astur i Flærdar-Reistum, Fyrst tapar sialfum Christe, Vist liær Veralldar Gustum, Vest metur fyrer hid Besta, Asteñ vefur Lijfs-Loftu, Og lostugañ Synda-Porsta, Kastast, þvi ad Boot brestur, Bistur i Myrkren ytstu.

Veitstu ad Virding mesta, Volldugur Meñ at Folldu Vilia faa; Veralldar-Sæla Þeim vellter i siñe Kelltu; Hvor er þad Heidur og Æra Ad hafa Nafn i Mañ-Safne Stoort hier? Eñ fliott fara J Farred og Daudañ sara.

Kalla eg hærstu Heiller, Hvort Siñ riett at miñast, Ad elska Gud utañ Folska Æfenlega Sem hæfer; Haf Root Lijtelætes, Lund hreiñ, allar Stunder, Giafmillde Gedfellda geym mest, Hun þig ei breste.

Himiñ-Jofur Hatt'yfer Hrijng-mind ad Lopt Vinda Almættes sijns sette Setu-Stool fegre Seolu; Hneiger samt alskign Augu Ætijd, Pess ad giæta, Sem Haud ur og Heimur bæde, Hyrder ei neins ad virda.

Himeñ, Jord, Sioor til Samans, Siooder DRotteñs þeir goodu, Metta i ollum Attum, Allañ Tijd, Uñ Heim vijdañ, Meñ., Hiord, Og allt añad, Sem Andar a Sioo og Lande, Mattur hiñ mikle DRotteñs, Merkelega slijkt verkar.

Mundu ad sarleg Synden Sæker a þig, Ad flækia; Attu þañ Arf med riettu, Eigeñlegana ad seigia; Añad hitt allt Gud DRotteñ A, Pad sem vier faum, Laan gott, Lieñt af Honum, Lijfenu med ad hlijfa.

Leggia skallt þu sem þiggur, Pier i Sivod jafnañ goodar Yferburda Guds Gæfur, Og Gefens veittar, an Efa; Gude Prijs Heidur og Hroosan, Af Hiartans Gruñ greid og Muñe, Medañ hier i

Hollds Mædu, Helldur Ond Lijkams-Bondum.

Koma þijn hier i Heimeñ Hafde fautt mikels Haattar, Siwks Barns beiſt ens Nakta Baaru Lijfs Veſolld Taareñ, Naked ſo verdur ad vijkia Veikt Hollð þitt ad Molldu, Skickar ſo Daudeñ dockur, Ad deya þu Felaus meiger.

Vertu Gud vort Hiaalpræde, Vertu Hijf Saalu og Lijfe, Vertu Lioos voru Hiarta, Vertu Skiool, Fridur og Sooleñ; Loſe þig Lopted haafa, Loſe þig Himeñ ad ofañ, Loſe þig allt ſem Lifer, Lofed þitt alldrei ſofe.

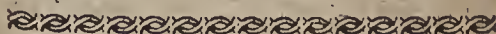

EJUSDEM.

Vad ſem Eiñ er feitur i Fiaam, Og fijſeſt miked ad ſkárka, Kemur hañ alldrei Kom nie Aam, Chriſts fyrer Stooleñ biarta.

Aumt ad binda Aſt vid Heim, og alldrei fraa honum vijkia, Eñ gleyma jafnañ

Gude, og þeim Giædunum Himnarijkia.
Hvorsu margt af Mununum hier', Sem Mammons Vinurenn hrepte, Hann i Daudanum hiedann fer, Enn Hrwguna skilur hann epter.
Vænsta Raad eg veit fyrer Mann, Sem vafenn er Aura-Safne, Ad giora sier Vine Gud, Og þann, Sem giefa skal i hanns Nafne.

Vers umm
Daudann og Eilijfdena.

Ton, Eilift Lijfed er Æskelegt, etc.

Stunded er stoort þess minnast mær, Miked er Reiknings-Tal, Doomarenn straungur; Þeinked þa Hvar umm hann dæma skal; Guds Blood er diirt, Þess giæta ber, Geyse þwng Reidenn hanns, Lijfed er stutt, Þad vitum vier, Viis er Daudenn til Sanns; Helvijtes Pijna er heit og straung, Hier med Eilijfdenn nærsta laung

laung: Einglarner vita ei kañskie, Eñ siðð ur nockur Mañ, Hvonær að vænta HErr ans sie, Huxeð uñ Tijma þañ; Eñ i þa Att, Sem Eikeñ hnie, Eslaust hun liggia vañ.

2. Vers Uñ Farsælañ Dauða.

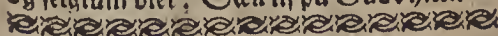
MIJn Stundleg Æfe þegar þver, Þreinger að Hel-Sootteñ, Veit mi ñe Saalu Vist hiaa þier, Volldugur Guð DRotteñ! Veit mier að skiliast vel við Heim, Vine og Naunga, Og Gooðs arnande ollum þeim, aður eñ burt sofna, Að eg. miñ DRotteñ, Lijf sem lier, Lifa og Deya mætte þier: Æ hvað Gleðeleg Uñ skipte! O hvijlijk Dijrðar-Vist! Þa eg uñ Eilijfð sañañ sie, Son Guðs, Miñ JEsum Christ. Uñgyrðtur Vel-semð Ei lijfre, Og Oðauðleikans Vel-List.

3. Vers i Aft-Vina-Misser.

LOF sie Guðe sem gaf hier nu, Gleðelega með Frið, J hreiñe Von og helgre Trw, Heimeñ að skilia við. O hvað fagnar þijn frelsuð Ond, Faðms Brwðgumans i,

Hun

Hun er nu laus vid Holldsens-Bond, hun er nu Mædu frij, Af eru þerrud Augna-Taar, Oll eru læknud Daudleg Saar, Ane oss DRotten allum hier, Ad erfa Sælu þa; Þu fagnar oss, Vier fognum þier, Fodur-Landenu aa, So kvedium þig og seigium vier: Sæll lif þu Gude hiaa.

¡APPENDIX.

Luckan og Lijfed er vallt.

Sr. B. G. S.

Verалldar Gootsed vallt er miog og Veran i Heime, Lijfed eins og Dama eda Draumur; Dvelur ei meir en Vatna-Straumur.

Ecke er ad treysta aa Æsku-Bloom nie Ablid straanga, Vited stoort og Vizkana Geinge, Varer þad Stundum ecke leinge.

Þvi er betst fyrer Hrund og Hal, Þo Heimuren veite Virdingar, Med Vinattu-Hoote, Varlega honum ad taka aa moote.

Opt

Optlega Rañ fyrer Skined Sky og Skuggeñ brœde, So er nu Lucku-Birt-añ blijda, Brigdul miog, Vid Hoopeñ Lijda.

Bwrañ kiættu Hlodurnar hañs, sem hafde leinge Fagnad yfer, Og fyllt af Korne, Fañst hañ daudur ad nærsta Morgne.

Babylons Josur billte ur Volldum brigdul Lucka, Sn mektuga Borgeñ megnade ecke, Ad mijkia Kongsens Rauna-Hlecke.

Haman vallt ur Virding fliott og Vildar-Sæte; Gunsteñ snerest i Gaalgañ lioota, gafst honum ecke Lijfs ad nioota.

Skijnande Kræser Kroptudu lijtt i Kvalaña-Ellde, Rijka þeim, sem Ramb ade leinge, Raude Purpureñ var þa eingeñ.

Herodi brá vid Hogged so hañ hrepte Dauda, Tignar-Stooll, og Kongleg Klæde, komu honum lijtt ur madka-Fæde.

Kroß og Herdum kemur oß betur eñ Krans af Gulle, Læger oß hiñ, Eñ þesse

vill

vill héfia, og Helaar Dygder nidur kefia.

Signadur DRotteñ side oss vel med sijnum Anda, Ad huxa um̃ Daudañ hvor iu Siñe: Hier skal Ender a Vijsu miñe.

Varwdar Vijsa

Droott-Kvedeñ.

FYrnest Folld Jsa, Hrørna fast tekur Aude Skeked Boonda-Foolk; bila Reyndar Biarg-Vætter, Eñ Osættum veill Þegna þraatt Kur oller, (þetta maa vijda fretta) Jllt er ef Mwtur i Maalum magna Hneisu Saklepse.

Stofna Lande Strijd Undur, Stuldur, Raan, Ligar, Smaaner, Oknytter, Jllar Vætter, Agyrnd med Otal Syndum, Undergaang; Elldre og Jngre, Allmargir a vondt Fargañ Fwser, Par ecke i hnijsa Ad Audn sie bweñ Bigd snaudre.

Prestar i Pening þyrster, Praangande Lofs-Tijr faanga, Fæda a Frugga og

Mode

Modé Frelsarans Saude kañske; Illum Hug heimta Tolleñ, Hvatviiser, Eñ augliisa Ædru, þa Ulfureñ hradur Ad ganar, Peir burt flana.

Fræ viller Fiires-Valla Fegiarnañ, Opt til Varnar Foolum og Filges-Maalum; Fattæka Tioon heim sæker; Metur lijtells ur Matta Mañ-Rauner aumra Grana Stijfvardur, er Saum vart gefur Gæangmoodum Hal nie Troodu.

Petta allt med þwngum Hætte Preings er ad aumu Meinge, Kemur þvi Christendoome Koll-Hrun i Lasta-Funa; Ef Yfervolld ei villdu, Vijst betur, Eñ sied gietum, Embættes Virding veitta Med Var ud mætre giæta.

Svo Klerkar, Af allre Orku, Aarvakrer a Hiord take Vara, Og fwser fære Fravilltañ Saud ur Naudum: Par ad auk hverge hreke Hrein Mal Rijnar-Bauled, Eñ Virdar vel um skorde Ve Grid, Logum Frideñ.

Still þu, O Notteñ dijr! Hættu, Dug

veit oss, Þijn ad leitum; Hiálp send þess Helga Anda, Hug-Froo i Mootgángs-Prooa: Synder hyl Sekra vondar (Siaa Bráár, Hvornenn þær Táárast); Tak Hiørd þijna, O Hirder! Harmande þier aa Arma.

Gef þinn Frid, Gef Grooda, Gef Lastvart Lijf starfe, Hept Satan, Hept Swter, Hept Villu, Er Dyad spiller, Vernd Christi, Vorn hæsta, Vake yfer oss, Og kvaked Fodur vort, Fære þiardra, Fallenna Von, Guds Sonar.

Bladenu til Uppfyllingar, setst hier mijn Meining yfer þad Vanskilianlegasta i Psalmenum O JEsu Edla Bloome, hvørn allvijda er ad saa hier aa Lande, Enn sier siaalfum næsta Olijkann, þo sinnst hann i Fyrra Parte þessa Kvers Ordrettur epter Apographo Sr. Þorvalldar heitens aa Hose, sem bæde var Skáálld og Sonur Auctoris. Þad sem ei sijnest strax audskiled er þetta: V. 4. "Flys sundre Vas Vandar" Þad er: VAS edur Umgángur Vandarens drijfe og burt take Skarned, er settest yfer og aa hann tijnda Pening. "Glis Randar Roos minde" Meiningenn mun vera

vera þesse : Randar-Glised (Stafer, sem eru utañ a Rond Peningsens, med hvøriuin Auctor "añstie meinar Ydkun goodra Verka) myndc (gefe tilkiña) Roosena, þad er, Yferskriftena (Præget), þa sem Gud hefur asett : Sia 2. Tim. 2. v. 19. Item 2. Cor. 1. v. 21. 22. Eph. 1. v. 13. 14. Ap. 7. v. 4. Fyrer utañ nefnt Apographum hafa øll øñur Exemplaria : RENTU, i Stad eñ fyrer Optativum RENTJ : verdur þvi Accusativus "Glis Randar (óg) Roos" ad einu og hinu sama Subjecto, per Appositionem, Rentu verdur Ablat. og Minten Nominat. So þa verdur þesse Meiningeñ : MJNT Guds og Stimpell (cf. ll. cit.) giøre asialega ROOSENA (Yferskriftena), sem er su rietta Prijde og GLJS Peningsens, med RENTu Christelegs Lifnadar.

V. 8. UR, Subst. tekst hier fyrer Sioo-Rok. "Byr ofnum Hør" þad er, ofnum Seglum, sem kiend eru vid Byreñ. V. 9. KUBL er hier Vos-Klæde : ROOLGA er, per Meton. Sioor. V. 10. "Vijn-Lækia væn vøkvar Veig" þad er, væn Vijn-Lækia Veig (Dryckur, Nectar) vøkvar og Endurnærer Eilijfdena (Abstractum pro Concreto). Fyrer, VØKVAR, hafa mørg Exemplaria, REKJA; Kañskie eige ad vera REKJAR (irrigat) qvod tamen vix genuinum existimo.

APPROBATIO.

Essa litlu Psalma og Vijsna [...] alijt eg fyrer þvilijka, sem, [...] og Gudrækelega um̃ Hond hofd [...] þiena Christeñdoome Lands þessa til [...] legs Froodleiks og margfalldrar Upp[...] ingar, þar hun iñehelldur ei allsaa [...] rijka Psalma og Kvæde, sem bæde [...] Efnes og Skalldskapar gnooglega [...] sa sialfum sier. Fyrer framañ Kvæden̄ eru settar Balaams Rijmur, sem hafa [...] ad hallda margar Ypparlegar og [...] synlegar Amiñingar og Lærdooma, [...] um i allsaum Stodum, ad miñe [...] und og Forlage um̃breitt er, þar frama[...] Ord, Almuga Okeñeleg, adur voru, [...] oñur sonnu Meiningar og vorrar [...] tilsett. Jeg Oska af heilum Hug [...] Verk verde Gude til Dijrdar og [...] Foolke i Landenu til Saaluhialpar [...]

Hoolum D. 11. Maij 175[...]

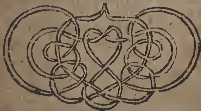
Gisle Magnusso[...]

* * * * * *

Fri[...]

ERRATA,
Et variæ Lectiones Insigniores.

I Fyrra Parte þessarar litlu Psalma og Vijsa-Bookar C.2 Lin. 6. les, Synda-Vølld. Jb. Lin. 13. les, Lof sie JEsu. C. 4. Lin. 11. del. Punct. E. 12. b. lin. 21. hreiser, les Hreiser. D. 1. b. Lin. 9. Maa lesa, Lijka Roomur og Muñnr. D. 4. Lin. 2. Lesa sumer DRotteñs. D. 10. Lin. 1. Steime, les Styme. D. 12. b. Lin. 16. ekru, les Eirn. E. 8. b. Lin. 16. i stadiñ fyrer OG, hefur eittt Exemplar Eda. G. 3. b. Lin. 21. 22. J stadiñ fyrir þessi Ord: Vegsemd skiær uñ: hafa sum Exemplaria, Verseñ nære, etc. G. 8. b. Lin. 12. J Stadeñ fyrer, Krapteñ stendur i nockrum Exemplaribus, Kiærleik. J Sijdara Parte Kversens A. 5. Lin 13. Fyrtr les fyrer. E. 3. Lin. 2. meigv, les meiga. E. 9. Lin 14. sierhvort, les sierhvør. Ef hier fyrer utañ kuña ad fiñast Prent-Villur, þa gietur þær skyniande og Goodfws Lesare Lagfært og lesed i Maaled.

iſ-
id.
I.
eiſ-
ur
tt-
D.
6.
r.
b:
r-
r-
s,
A.
ia
r-
t-
ſ-

